

NIECH ŻYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOŚCIAŃSKI

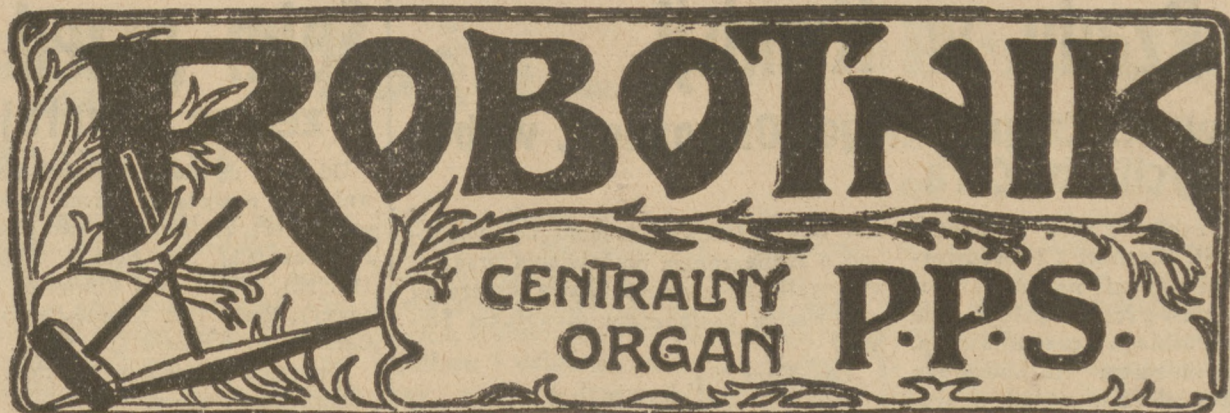
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 do 12 i 13 po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerwy, w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-30.

Opłata pocztowa niszczona ryczałtem.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ŻYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 3.06-78

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-88

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Dobro powszechne a dobro państwa

Przed kilku dniami prezydent Roosevelt wygłosił mowę, w której zapowiedział dalsze skrócenie czasu pracy w celu zatrudnienia większej ilości bezrobotnych. Roosevelt potwierdził, co wielokrotnie już przedtem twierdził, że dążeniem jego jest podnieść konsumpcję mas, przywrócić dobrobyt, jednym słowem: **dobro powszechne**.

Dobro powszechne? Brzmi to, jak z innego świata, czy zaświata. Od wielu już lat dobro powszechne jest u nas w głębokiej pogardzie, a na jego miejsce przyszedł autorytet, hierarchia, elita, odpowiednio — rzecz jasna — wyposażone. To samo się dzieje w innych krajach faszystowskich.

Właśnie to dobro powszechne stanowi najistotniejszą różnicę między faszystwem a jego przeciwnikami, o nie toczy się walka na świecie, ono wyraża treść ekonomiczną walk politycznych.

Biorąc zgrubsza, mamy obecnie trzy próby rozwiązania tego zagadnienia **dobra powszechnego**:

1) Plan de Mana w Belgii, który jest rozwiązaniem **socjalistycznym**, przystosowanym do warunków demokracji politycznej w ogóle, a stosunków belgijskich w szczególności;

2) próba bolszewicka w Rosji sowieckiej, gdzie dobro powszechne ma być osiągnięte poprzez dyktaturę bolszewików. Miarą powodzenia tej próby będzie to, czy dyktatura będzie słabła i zanikała, albowiem przy narastaniu dobrobytu, przy rozpowszechnianiu się dobra, dyktatura staje się zbędna, staje się przeszkodą rozwojowi;

3) eksperyment Roosevelta, który chciałby w ramach ustroju kapitalistycznego doprowadzić do **dobra powszechnego**. Oczywiście, już samo to założenie wyłącza dobro istotnie powszechne, gdyż dobrobyt robotnika, choćby najlepiej opłacanego, będzie o wiele, wiele mniejszy od dobrobytu fabrykanta. Ale i poza tem ograniczeniem, eksperyment Roosevelta, o ile nadal będzie się opierał na wierze w praworządność i dobrej woli fabrykantów i przedsiębiorstw, nie powiedzie się. Rok doświadczenia nie rokuje mu wiele nadziei.

Ale bądź co bądź Roosevelt zrozumiał zadanie, jakie ma do rozwiązania i wytknął sobie właściwy cel; cel, który przyświeca wszystkim kierunkom politycznym, dążącym w ten lub inny sposób do przezwyciężenia kryzysu, do pokonania zgubnych skutków kapitalizmu.

W przeciwnieństwie do tego nowoczesnego ruchu antykapitalistycznego faszystw, jako ostatnia reduka kapitalizmu, zamiast **dobra powszechnego** wysuwa hasło **dobra państwa**. Państwo musi się mieć dobrze, by dobrze się działo obywatelom — oto ideologia faszystwu.

Otóż odrazu powstaje pytanie: co to jest państwo? Gdy się mówi o dobro powszechne, to wiadomo, że chodzi o dobro wszystkich obywateli, lub przynajmniej o dobro większości obywateli, o dobro mas pracujących, stanowiących wszędzie większość. Ale gdy się mówi o państwie, to trzeba już „filozofować”; każdy kierunek polityczny ma swoje własne pojęcie państwa.

Otóż nie będziemy się tu wdawać w takie roztrząsania. Możemy, nie ubliżając żadnej z nauk, stanąć na gruncie „zdrowego rozumu” i stwierdzić, że **nie ma państwa bez obywateli**. Wpierw musi być pewna grupa ludzi na określonym obszarze, a później dopiero powstaje państwo.

Los państwa zależy tedy od losu jego obywateli, dobro państwa zależy od dobra obywateli. Im powszech-

niej sięga dobro obywateli, tem lepiej dla państwa.

Tymczasem faszystw odwrócił ten stosunek do góry nogami, z rzeczy wtórnej zrobił pierwotną, z państwa uczynił „jakaś „rzeczą samą w sobie”, niezależną od obywateli, a wreszcie jakieś bóstwo, przed którym wszyscy winni padać płackiem.

Ale, gdy oderwać państwo od obywateli, to zostanie tylko aparat państwowy, aparat militarno-biurokratyczny. I właśnie przed tym aparatem faszystw każe schylać czoła, siłę tego aparatu każe brnąć za siłę państwa, dobro aparatu każe utożsamiać z dobrem państwa.

A przecież już takie klasyczne przykłady, jak trzy monarchie przedwojenne — Rosja, Austria, Niemcy — wykazały całą złudę i całą szkodliwość tej teorii. Niemcy kajzerowskie, gdzie dobrobyt ludności był najwyższy, broniły się w wojnie najdłużej, i najtrudniej je było pokonać. Austria, o wiele więcej zacołana pod tym względem — zresztą rozdarta na zwalczające się wzajemnie narody — załamała się znacznie wcześniej. Rosja carska zaś, której cała siła opierała się jedynie na aparacie militarno-biurokratycznym, okazała się czym była w istocie: kołosem na glinianych nogach i runęła pod ciosami wrogów.

Teoria faszystwu są więc tak stare, jak reakcja i ucisk w ustroju kapitalistycznym. Reakcja zawsze nadużywała wzniosłych lub niezrozumiałych słów dla ukrywania swych małostkowych, przyziemnych celów: Raz — naród, drugi raz — Bóg i ojczyzna; to znów państwo; tu rasa, a tam religia. Wszystko to żeruje na głupocie i ciemnocie ludzkiej, oraz na tcho-

rozowie ludzkim. Dopiero po wyzwoleniu się z tych grzechów śmiertelnych, ludzkość będzie zdolna do nowego życia.

(jmb.).

Socjaliści Wielkiej Brytanii zdobyli Londyn

Wybory do rady municypalnej Londynu. Absolutna większość socjalistyczna

Socjalistyczna LABOUR - PARTY odniosła znaczne powodzenie podczas czwartkowych wyborów municypalnych w Londynie.

Dotychczasowy układ sił w radzie municypalnej Londynu (124 mandaty) był następujący: konserwatyści 83, SOCJALIŚCI 35, liberali 6 mandatów.

Według już znanych wyników obecnie wybrano 61 SOCJALISTÓW, 37 konserwatystów, liberalowie ponieśli porażkę.

SOCJALIŚCI WYGRALI JUŻ 29 MIEJSC, ZDOBYWAJĄC 25 MANDATÓW OD KONSERWATYSTÓW I 4 OD LIBERALÓW.

Nieznane są jeszcze rezultaty w trzech większych gminach, w których konserwatyści posiadali 21 mandatów, SOCJALIŚCI 3, liberalowie 2.

SOCJALIŚCI MOGĄ LICZYĆ JESZCZE PRZYNAJMNIEJ NA 10 MANDATÓW.

OGÓŁEM SOCJALIŚCI W NOWEJ RADZIE MUNICYPALNEJ LONDONU BĘDĄ POSIADALI 70 DO 75 MAN-

Solidarność proletariatu

Pomoc finansowa dla ofiar dyktatury austriackiej

Partie socjalistyczne i klasowe związki zawodowe Europy zebrały dotychczas na rzecz ofiar faszystwu austriackiego kwotę, wynoszącą po przeliczeniu na walutę polską

przeszło 2 miliony złotych. Cyfra ta obejmuje tylko składki na listy; osobno wpływają sumy z ramienia różnych central zawodowych.

DATÓW, ROZPORZĄDZAJĄC ABSOLUTNĄ WIĘKSZOŚCIĄ.

JEST TO OLBRYZYMIE ZWYCZAJSTWO „LABOUR PARTY”. (PAT.).

Problem Habsburgów

Benesz o możliwościach restauracji Habsburgów

Korespondent „Petit Parisien” uzyskał wywiad z czeskosłowackim ministrem spraw zagranicznych Beneszem w sprawie przywrócenia monarchii habsburskiej. Minister Benesz podkreślił na wstępie, że podziela pogląd kancлера Dollfusa i wicekancлера Fey'a, że sprawa Habsburgów jest zagadnieniem międzynarodowym. Zresztą przywrócenie monarchii w Austrii nie jest aktualne. Minister nie uważa więc za potrzebne zajmować się tą sprawą, lecz zaznacza zarazem, że w razie puczu monarchistycznego w Austrii, poseł czeskosłowacki w Wiedniu byłby natychmiast

odwołany.

Benesz sądzi, że inne państwa „Małej Ententy” postąpiłyby tak samo. „Mała Ententa” będzie przeciwdziałała za pomocą wszystkich środków restauracji Habsburgów i woli każde inne rozwiązanie zagadnienia naddunajskiego, aniżeli powrót Habsburgów. Słowa ministra pozwalają przypuszczać, że Czechosłowacja zgodzi się raczej na Anschluss, aniżeli na restaurację Habsburgów. (ATE).

Węgierscy monarchiści

W oświeceniu węgierskiej grupy legitymistów, która wróciła z trzydniowych narad w Wiedniu do Budapesztu, kwestia restauracji Habsburgów, jakkolwiek w chwili obecnej nie aktualna, spotyka się jednak z większym, niż dotychczas, zrozumieniem, w kręgach rządowych Austrii.

Przywódca legitymistów węgierskich, hr. Jan Zichy, zapytywany o konkretne wyniki zjazdu wiedeńskiego, odmówił bliższych wyjaśnień, podkreślając jedynie, że sprawa Habsburgów znajduje się, jego zdaniem, w stadium pomysłu.

Również drugi przywódca monarchistyczny, margrabia Jerzy Pallavicini, wyraził się w sposób ogólny o wynikach zjazdu. Jak donoszą z kół wierogodnych, w najbliższych dniach wyjeżdżają do Stenockereel przedstawiciele legitymistów węgierskich i austriackich, celem poinformowania cesarskiej Złoty i arcyksięcia Ottona o rezultatach obrad wiedeńskich. (ATE).

Afera Stawickiego i lutowe wypadki paryskie

Komisje parlamentarne dla zbadania obu spraw pracują energicznie

ZEZNANIA B. DYREKTORA BEZPIECZEŃSTWA, THOME.

Komisja parlamentarna dla afery Stawickiego przesłuchiwała b. dyrektora bezpieczeństwa Thome, który oświadczył, iż po raz pierwszy spotkał się z nazwiskiem Stawickiego w notatce prasowej we wrześniu 1933 r. i natychmiast zwrócił się do prefektury policji o spowodowanie dyskretnego śledztwa, gdyż w sprawie oprócz Stawickiego zamieszany był dep. Garat (radykał).

W końcu grudnia ub. r. polecił policja polityczna aresztować Stawickiego. Dyr. Thome potwierdza, że inspektorzy policyjni przed wejściem do w'lli w Chamonix telefonowali do Paryża. Polecono im wtedy działać przecznie.

Komisarz Charpentier przed wejściem zapukał do drzwi, usłyszał słowa „proszę wejść”. Komisarz powiedział do towarzyszących mu inspektorów „otwórzcie”. Rozległ się strzał.

Samobójstwo Stawickiego wywołało wielką konsternację, gdyż przypuszczano, iż nastąpią oskarżenia pod adresem władz. Świadek twierdzi, że Garat nigdy nie interwenjował u niego w tej sprawie.

Dyr. Thome nie otrzymał żadnego raportu w sprawie afery szpiegowskiej, w którą miał być zamieszany Stawicki.

Urzędowi bezpieczeństwa polecono poszukiwanie Stawickiego w dn. 25 grudnia.

W tym czasie nie zdawano sobie jeszcze sprawy z rozmiarów afery.

Dyr. Thome nie był bliżej poinformowany o tem, iż Stawicki subwencjonował dzienniki. Na zapytanie, czy wiedział o tem, iż sekretarzem redakcji „Volonte” jest b. kryminalista, którego syn pracuje w policji politycznej, Tho-

me oświadczył, że nie wiedział o kryminalnej przeszłości sekretarza redakcji wspomnianego pisma. Syn tego dziennikarza nie podlegał urzędowi bezpieczeństwa gdyż pracuje jako inspektor policji kolejowej. (PAT.).

ZAJŚCIA PARYSKIE PRZED KOMISJĄ PARLAMENTARNĄ.

Komisja dla wyjaśnienia wypadków lutowych omawiała przebieg dnia 6 lutego w Paryżu.

Na wniosek referenta, dep. Campinchi, postanowiono powołać 6 podkomisji, które mają zbadać szczegółowo posiadany materiał i przedstawić ogólne sprawozdania na plenarnym posiedzeniu komisji we wtorek przyszłego tygodnia.

Podkomisja zajmie się sprawą przygotowań do wypadków z dnia 6 lutego oraz zarządzeń organów bezpieczeństwa, pierwszymi manifestacjami, wypadkami na Placu Zgody, wreszcie zajściami w innych punktach Paryża.

W dniu jutrzejszym komisja przesłucha b. premiera Daladier, red. Kerillisa, pułk. De la Robe, oraz b. ministra spraw wewnętrznych Frota, z którym będzie skonfrontowany b. prefekt Chiappe. (PAT.).

18 TRUPÓW — 2,291 RANNYCH.

Przewodniczący parlamentarnej komisji śledczej dla wyjaśnienia wypadków lutowych podał do wiadomości ustalony przez komisję, na podstawie dotychczasowych danych, bilans ofiar rozruchów w dniu 6 lutego r. b.

Okazuje się, że liczba zabitych cywilnych wynosiła 17 osób, zabitych wojskowych 1 osoba.

Rannych cywilnych było 627 osób, ponadto odniosło rany 969 policjantów i 695 żołnierzy. Wśród poważnie ran-

nych, którzy musieli się leczyć w szpitalach, znajdowało się 208 osób cywilnych i 92 agentów policyjnych. (PAT.).

C. K. W.

Posiedzenie CKW. PPS. odbędzie się dnia 15 b. m. (czwartek) o godz. 10 rano w lokalu przy ul. Czerwonego Krzyża 20.

Sekretariat Generalny.

Rosnące napięcie walk w Hiszpanji

Sytuacja w Hiszpanji uległa w ostatnich godzinach dalszemu nagłemu zaostrzeniu. Ugrupowania lewicowe przeszły wczoraj do akcji terrorystycznej. Akcja ta jest odpowiedzią na wydane rano rozporządzenie Rządu LERROUX, nakazujące zamknięcie lokali związkowych syndykalistycznych związków zawodowych, młodzieży socjalistycznej, oraz organizacji komunistycznych i faszystowskich. W kilku punktach stolicy rzucono bomby, których wybuch poczynił znaczne szkody. Jedna z bomb zniszczyła transformator prądu elektrycznego.

Również z innych stron kraju nadchodzą wiadomości o licznych aktach sabotażu i terroru. W czwartek wieczorem strajkujący zniszczyli w CASTELLON przewody elektryczne, Teatry i kina musiały przerwać przedstawienia. Na uniwersytecie w SARAGOSSIE doszło do ostrych starć między młodzieżą „narodową” i ugrupowaniami lewicowymi.

Senat uniwersytetu zarządził zamknięcie uczelni. FALA STRAJKOWA W CALYM KRAJU WZRASTA. W Alicante przyłączyli się do strajku robotnicy przedsiębiorstw transportowych i komunikacyjnych. Zastrajkowali również częściowo kolejarze. Policja dokonała licznych aresztowań. (ATE).

Niewolnicy

Na mocy decyzji zarządu „Frontu Pracy” niemieckiej młodzieży akademickiej, będącego, jak wiadomo, organizacją upaństwowioną, wszyscy abiturjenci szkół średnich, którzy zamierzają kontynuować studia na wyższych uczelniach, zostaną automatycznie przydzieleni do obozów pracy z dn. 5 maja r. b. i przywiezione ich do wyższych zakładów naukowych uzależnione będzie od przedstawięcia książeczki, stwierdzającej odbycie 6-miesięcznych ćwiczeń obowiązkowych w obozie pracy. (ATE).

Pełnomocnictwa dla Rządu w Komisji

Tempo błyskawiczne. Mowa tow. K. Czaplińskiego. Ostrożność wobec wobec zd. Inności „Interpretacyjnych” p. Cara

Wczoraj na posiedzeniu Komisji Prawniczej Sejmu, pod przewodnictwem p. Cara (BB.), zaraz na wstępie został postawiony przez p. Cara wniosek, aby uzupełnić porządek dzienny Komisji projektem, dającym pełnomocnictwa Prezydentowi do wydawania ustaw bez Sejmu aż do chwili zwołania Sejmu na najbliższą sesję zwyczajną.

Jak wiadomo, ten rządowy projekt upoważnia Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń — ustaw bez żadnych ograniczeń, t. zn. w pełnym zakresie ustawodawstwa państwowego — z wyłączeniem tylko Konstytucji.

Przeciwko propozycji p. Cara zaprotestował tow. Czapliński, zwracając uwagę na olbrzymią wagę ustawy, wprowadzającej pełne „samodzierżawie” na przeciąg 8 miesięcy. Takie niezwykle tempo załatwienia tej ustawy jest niedopuszczalne.

Przewodniczący p. Car: oświadcza, że ustawa jest krótka, a stanowisko klubów znane. Wobec tego, jego zdaniem, sprzeciw opozycji podyktowany jest tylko względami „dialektycznymi” (?).

Tow. Czapliński w odpowiedzi p. Carowi oświadcza, że wagi ustawy nie wolno mierzyć ani na centymetry, ani na liczbe artykułów. Ustawa głęboko sięga do istoty całego życia w Polsce. Dlatego też ten niezwykle pośpiech, gdy atak referent, ani członkowie Komisji nie wiedzą, że ustawa podobnej wagi będzie rozpatrywana, jest niedopuszczalny.

Przew. Car poddaje swój wniosek pod głosowanie, posłuszna zaś bebekowa większość, naturalnie, uchwała uzupełnienie porządku dziennego ustawą o pełnomocnictwach.

Referuje ją pos. Podolski (BB.), który dopiero przed 5 minutami otrzymał przydział tego referatu. Referuje dosłownie i dokładnie w ciągu 30 sekund... Powiada krótko: W przeszłym roku była taka ustawa, więc w tym roku powinna być; zresztą większość sejmowa ma zaufanie do Rządu.

Przedstawiciel Rządu, p. Lechnicki, popiera oczywiście ustawę, cytując przykłady z zagranicy. Ku zdumieniu Komisji cytuje przedewszystkiem przykład hitlerowskich Niemiec!

Pierwszy przemawia w dyskusji tow. Czapliński. W polemice z p. Lechnickim podkreśla zacytowany przezeń przykład hitlerowskich Niemiec. Czyżby Hitler stał się już wzorem dla „sanacji”? Co się zaś dzieje w Francji, to tam pełnomocnictwa są ograniczone do kwestii finansowej, a nie są tak bezkresne, jak w Polsce. Mówca wskazuje, iż „argument” oficjalnego uzasadnienia ustawy, jakoby warunki gospodarcze uzasadniały konieczność szybkich decyzji, nie wytrzymuje krytyki, albowiem: 1) praktyka pełnomocnictw z r. 1933 wykazuje, że zostały one wyzyskane bynajmniej nie dla spraw gospodarczych, 2) że przedłożone pełnomocnictwa nie ograniczają się do spraw gospodarczych, lecz są bezgraniczne. Stoi to w sprzeczności z art. 44 Konstytucji, który rozpatruje pełnomocnictwa, jako wypadek raczej wyjątkowy i poleca dokładne podanie ich zakresu. Co się dotyczy argumentu, że większość ma zaufanie do Rządu, to jest to argument bezwartościowy, bo większość jeszcze nie jest całym Sejmem; dopiero cały Sejm ma prawo i obowiązek zajmowania się pracą ustawodawczą. Istotną przyczyną wniesienia ustawy, który wprowadza „samodzierżawie” biurokracji, jest to, że ta biurokracja nie chce słyszeć głosów krytyki i w ogóle chce sprowadzić do minimum nawet pozory parlamentaryzmu. Mówca protestuje przeciwko takiemu tempu „pracy” nad ustawą, jak i przeciwko samej treści ustawy.

W dyskusji zabierali głos w imieniu Kl. Nar. p.p. St. Stroński i Nowodworski; ten ostatni wskazał na marną redakcję dotychczasowych dekretów. Imieniem Kl. Ukraińskiego przemawiał p. Zahajkiewicz, imieniem Kl. Ludowego p. Krysa, który słusznie radził wzorować się lepiej nie na hitlerowskich Niemcach, lecz na demokratycznej Czechosłowacji.

Zaimprovizowany „referent” zrzekł się wszelkiej repliki...

P. Car poddał ustawę pod głosowanie. Przechodzi ona wyłącznie głosami BB. Przy końcu posiedzenia rozgrywa się następujący dość zabawny i charakterystyczny epizod.

Tow. Czapliński zwraca się do p. Ca-

ra: Czy przewodniczącemu coś wiadomo o zamierzonym postawieniu przez p. Marszałka omawianej ustawy jeszcze na dzisiejszym posiedzeniu plenarnym Sejmu?

Pos. Car: Nie.

Pos. St. Stroński (Str. Nar.) do p. Czaplińskiego: Niech pan uważa na brzmienie odpowiedzi p. Cara — czy ustawa „nie” będzie postawiona, czy też tylko p. Car „nie wie” o tem, czy będzie postawiona.

P. Car do p. St. Strońskiego: Pan zawsze przemawia w nieprzyjemny sposób. Co się dotyczy sprawy postawienia na plenum dam panom odpowiedź po posiedzeniu Komisji.

W obronie robotników polskich w Austrii i w Niemczech

Wniosek Z. P. P. S., zgłoszony na czwartkowym posiedzeniu Sejmu

Rząd austriacki Dollfusa-Feya rozwiązał po krwawych wypadkach lutych 3 stowarzyszenia robotników polskich w Wiedniu: „SILE”, „NAPRZÓD” i „PROLETARIAT”; Stowarzyszenie „SILA” istniało od r. 1892; „Proletariat” powstał tak samo wiele lat temu. Wszystkie trzy stowarzyszenia skupiały zarówno robotników polskich stałe zamieszkujących Austrię, jak i tych, którzy chwilowo znajdowali się tam w poszukiwaniu pracy; posiadały one własny majątek, rozwijały dużą działalność kulturalną, były żywym łącznikiem pomiędzy polską emigracją robotniczą w Austrii a Polską. Teraz przestały istnieć, majątek ich, stworzony własnym wysiłkiem robotników polskich, został im odebrany, a RZĄD POLSKI ZACHOWAŁ WOBEC TYCH FAKTÓW POSTAWĘ ZUPEŁNEJ BIERNOŚCI.

Przed niedawnym czasem władze niemieckie III Rzeszy rozwiązały w Lipsku organizację Polskiej Partii Socjalistycznej, skupiającą polską emigrację robotniczą, co tak samo nie spowodowało żadnej interwencji ze strony

polskich placówek dyplomatycznych i konsularnych w Niemczech, chociaż ze strony robotniczej zwracano się do nich o pomoc.

Taki stan rzeczy pozbawia robotników polskich na obczyźnie opieki ze strony własnego Państwa, naraża na szwank powagę Rzeczypospolitej i może być rozumiany, jako słabość wynikająca z faktu zbliżenia dzisiejszego Rządu polskiego z Rządem Hitlera, oraz jako zupełna obojętność Rządu polskiego wobec losu polskiej emigracji robotniczej w Austrii.

Wobec powyższego podpisani wnoszą: WYSOKI SEJM UCHWAŁIC RACZY:

Sejm wzywa Rząd, a w szczególności ministra spraw zagranicznych, do energicznego wystąpienia w obronie pogwałconych praw robotników polskich w Austrii i w Niemczech, robotników, przebywających tam bądź w charakterze stałej mniejszości narodowej, bądź też w charakterze emigracji z pośród obywateli Państwa Polskiego.

Wnioskodawcy:

„Rzeczy zakazane”

dla posłów i senatorów

Komisja Konstytucyjna Sejmu rozpatrywała wczoraj, zgodnie z naszą zapowiedzią, projekt ustawy o „rzeczach zakazanych” dla posłów i senatorów. Referował pos. Jeszke (B. B. W. R.). Słuszne w zasadzie przepisy projektu zostały, jak zwykle w „twórczości” ustawodawczej p.p. posłów B. B. W. R., ujęte w formie tak mglistej i rozlewnej pod względem prawnym (naprzykład, we-

ług art. 4 w jego dzisiejszym brzmieniu ogólnikowo posłowi, gdyby zobaczyli na ulicy nieprzytomnego człowieka, nie wolno byłoby telefonować do komisariatu policji i t. p.), że powstała konieczność ponownego przeprowadzenia paru punktów projektu. Posiedzenie Komisji zostało wobec tego odroczone do wtorku.

„Sanacja” unika dyskusji

w sprawie uposażenia pracowników państwowych

Od trzech miesięcy zalega w Komisji Budżetowej Sejmu wniosek Zw. PPS. o uchylenie dekretów Prezydenta o uposażeniu funkcjonariuszy państwowych. Większość rządowa przydzieliła wbrew nam wniosek do zreferowania posła z B. E. p. Zdz. Strońskiemu. Już na plenum Sejmu wykazywaliśmy brak odwagi posłów „sanacyjnych” podjęcia bodaj dyskusji w kwestii żywej dla setek tysięcy

cy. kolejarzy, pocztowców, nauczycieli, emerytów, wdów, pracowników monopolu i t. d.

Wczoraj na Komisji Budżetowej Sejmu przed porządkiem dziennym jeszcze raz zainterpelował tow. pos. Zygm. Piotrowski prezesa dla czegoś wniosek nie jest referowany, choć regulamin mówi o 2 tygodniowym terminie, podczas gdy od wniesienia wniosku upłynęło 12 tygodni. Jakże są motywy zwłoki?

Pos. Hołyiński w zast. nieobecnego prezesa Byrki oświadczył, że zakomunikuje przesłowi zapytanie i życzenie wnioskodawcy, ale o motywach i terminie nie powiedział. Wobec tego tow. pos. Piotrowski postawił wniosek formalny w myśl art. 20 regulaminu o dopełnienie porządku dziennego komisji budżetowej przez postawienie sprawozdania o wniosku posłów socjalistycznych o uchyleniu dekretu Prezydenta i zażądaniu wniesienia nowej ustawy. Obecnie bowiem tysiącny rzeszom mało zarabiającym — odebrano, a dużo zarabiającym — grubo dodano do plac poprzędnych.

Wniosek powyższy został odrzucony przez większość „sanacyjną”. W ten sposób jeszcze raz klub BB. wrogie swe stanowisko wobec pracowników państwowych podkreślił.

Znamieniem było, że na posiedzeniu komisji był obecny i głosował przeciw wnioskowi sam referent pos. BB. Zdzisław Stroński, który wniosek sabotuje od 3 miesięcy, naturalnie, za wyraźną zgodą klubu B. B. W. R.

Sejm przed końcem sesji

Przebieg wczorajszego posiedzenia

Odesłano do Komisji Regulaminowej 13 wniosków o wydanie sądom posłów: Długosza (BB.), Hofmana, Laskowskiego (BB.) Fidełusa (Chl. Str. Roln.), Kalkowskiego (Kl. N.), Krzciuka i Stachnika (obaj ludowcy), Rożka (Fr. Kom.), Pobożnego (Kl. Chrz. Spół.) i Pięroga (Kl. Lud.).

Następnie przyjęto w trzecim czytaniu ustawę przemysłową.

OPLATY PORTOWE.

Pos. Tobinka referował ustawę o morskich splatach portowych. Nowa ustawa o tyle zmienia dawniejszą, że rozszerza uprawnienia ministra Przemysłu i Handlu.

Ustawę przyjęto głosami BBWR.

ORDYNACJA PODATKOWA.

Przystąpiono do ustawy zatytułowanej „ordynacją podatkową”. Ustawa ma na celu ujednolicienie przepisów formalnych, proceduralnych i karnych, dotyczących podatków bezpośrednich. Projekt znosi komisje szacunkowe do podatku przemysłowego i dochodowego od obrotu w pierwszej instancji, oraz stwarza pewnego rodzaju niezależny sąd ze znaczną przewagą czynnika obywatelskiego w instancji odwoławczej. Tak określił potrzebę ustawy oraz uzasadnił ją referent, pos. Rudziński z BB., dodając, że obecne komisje szacunkowe są „tworem wybujałego parlamentaryzmu”.

Pos. Rudziński wspomina o naduży-

ciach, popełnianych przez członków komisji szacunkowych.

Nowością jest art. 131, który wprowadza obowiązek oprocentowania na rzecz płatnika sum nadpłaconych, a podlegających zwrotowi lub zaliczeniu.

Pos. Grützmacher (Kl. Nar.) popiera wnioski mniejszości komisyjnej co do pozostawienia komisji szacunkowych. Obraz działalności tych komisji, przedstawiony przez referenta, nie odpowiada prawdzie.

Pos. Langer (Kl. Lud.) uważa, że ustawa jest wyrazem braku zaufania do społeczeństwa i płatnika, czego dowodem jest usunięcie czynnika obywatelskiego, który był reprezentowany w komisjach szacunkowych.

Ukraińiec Kuzyk również wypowiada się przeciw ustawie.

Przeciw projektowanej ustawie przemawiali posł. Częstok (Ch. D.) i Rotenstreich (Koło Żyd.), który uważa, że należało najpierw zmienić system podatkowy, a ordynacja winna była ukoronować to dzieło.

Po przemówieniach pos. Maszura (Kl. N.), Stachnika (Klub Ludowy) i Bylińskiego (Klub Ukraiński) przeciw ustawie, ustawę przyjęto głosami BB.

IZBY LEKARSKIE.

Następnie przyjęto ustawę o Izbach Lekarskich.

Roosevelt w walce z kapitalistami

Z Waszyngtonu donoszą, że mimo oporu amerykańskich kół przemysłowych przeciwko projektowanemu wprowadzeniu 30-godzinnego tygodnia pracy i zwiększeniu zarobków o 10%, gen. Johnson złożył odpowiedni projekt w

komisji pracy Kongresu. Tydzień pracy ma być skrócony do 5 dni. Czas pracy w przedsiębiorstwach przemysłowych wynosić ma najwyżej 6 godzin dziennie. (ATE.)

Polityka Stanów Zjednoczonych

Kongres przed odroczeniem sesji w połowie maja udzieli prezydentowi Rooseveltowi pełnomocnictw w sprawie tariff celnych. Sprawy długów wojennych i przystąpienia Stanów Zjednoczonych do trybunału międzynarodowego będą odroczone bezterminowo.

Decyzje te powzięte zostały na czwartej konferencji prezydenta Roosevelta z przywódcami demokratycznymi, którzy zapewnili prezydenta, iż dołożą starań, aby wszystkie normy ustawo-

dawcze, będące na porządku dziennym, a mianowicie odnośnie tariff, były uchwalone przed odroczeniem sesji Kongresu.

Reasumując przebieg konferencji, sen. Robinson oznajmił, że oredzie, z jakim prezydent może zwrócić się do Kongresu w sprawie długów wojennych, będzie miało charakter wyłącznie informacyjny i nie będzie wymagało uchwalenia żadnej ustawy. (PAT.)

Sprawy rozbrowienia

Zbiór dokumentów z Genewy. Hitler, jako „wilk w skórze jagnięcia”

Wczoraj ogłoszony został w Genewie i w głównych stolicach europejskich zbiór dokumentów dyplomatycznych, dotyczących ostatniej fazy prac rozbrowienia, prowadzonych poza konferencją rozbrowienia. Zbiór ten wydany został z inicjatywy prezydium Konferencji.

Zawiera on m. in. memorandum niemieckie z dn. 18 grudnia 1933 r., którego tekst nie był dotychczas ogłoszony. Dokument ten formułuje w sprawie rozbrowienia następujące propozycje:

1) Niemcy otrzymują całkowite równoprawienie w dziedzinie wojskowej, 2) mocarstwa silnie uzbrojone zobowiązują się nie przekraczać obecnego stanu swych zbrojeń, 3) Niemcy zobowiązują się nie wyzyskiwać równoprawienia w takim stopniu, aby inne państwa nie mogły czuć się przez Niemcy zagrożone, 4) wszystkie państwa poręczają sobie wzajemnie, iż w razie wybuchu wojny wstrzymają się od nieuludzkich metod walki, nie będą używać broni gazowej i oszczędzać będą ludność cywilną, 5) wszystkie państwa poddają się powszechnej i jednolitej kontroli w dziedzinie zbrojeń, 6) wszystkie państwa poręczają sobie wzajemnie utrzymanie pokoju przez zawarcie paktów nieagresji. Dalej Rząd niemiecki wysuwa żąda-

nie, by liczebność armii niemieckiej ustalona została na 300,000 ludzi. Armia ta miałaby charakter milicji narodowej. W związku z tem nota podkreśla, że bójki i oddziały szturmowe, jako formacje pozbawione rzekomo charakteru wojskowego, nie mogą być brane w rachubę przy obliczaniu efektów milicji narodowej.

W zakończeniu nota porusza sprawę zagłębia Saary, zaznaczając, że byłoby wskazane, by obszar ten został bez plebiscytu przyłączony do Niemiec. O ile jednak Rząd francuski nie uznałby za możliwe podzielenie tego punktu widzenia, Rząd niemiecki uważać będzie tę sprawę za wyczerpaną. (ATE.)

Słuszne ale za łagodne kary

Od stycznia roku bież., do chwili obecnej władze administracyjne na mocy art. 58 prawa o wykroczeniach ukarały grzywną pieniężną 45 przedsiębiorców, z których 23 osoby ukarano grzywną do 100 zł., 23 osoby powyżej 100 zł. Kary te są wynikiem utrzymywania stale przez władze administracyjne nadzoru nad niesumiennością pracodawców, którzy z chęci zysku starają się wyzyskać w różny sposób płace robotników.

M. in. na terenie m. Warszawy ukarano grzywnami za niewpłacenie ściąganych od robotników składek na rzecz instytucji ubezpieczeniowych i narażenie w ten sposób na szwank interesów robotniczych, kilkunastu przedsiębiorców. (PAT.)

Kapitałści w więzieniu

Władze sądowe odrzuciły podanie arezowanych dyrektorów francuskiej „Union - Textile” w Łodzi, o zwolnienie ich za kaucją.

Dyr. Violet i dyr. Van Berger, przedstawiciele akcjonariuszów francuskich, będą odpowiadać za olbrzymie straty, poniesione przez skarbu państwa wskutek operacji „Union - Textile” w Polsce.

Jaka pensję otrzymywać będą zarządcy sądowi „Żyrardowa”?

Wydział handlowy Sądu Okręgowego w Warszawie, wobec mianowania zarządców przymusowych dla Zakładów Żyrardowskich, dla których ustanowiono sekwestr sądowy, wyznaczyć ma w najbliższych dniach wynagrodzenia kierowników sekwestru. Jak przewidują, że

względem na ogrom obłożonego sekwestrem majątku, zarządcy sądowi otrzymywać będą pensję miesięczną od 3 — 4,000 zł.

Zarząd sądowy „Żyrardowa” uprawniony jest do wykonywania wszystkich czynności zwykłego zarządu spółki akcyjnej po za cesją i obciążaniem majątku nieruchomości. Zarządcy składać będą sprawozdania wydziałowi handlowemu Sądu Okręgowego. (PID.)

Wręczenie nagrody Piotrowi Maszyńskiemu

Wczoraj w południe w sali konferencyjnej Ministerjum Oświaty odbyło się wręczenie nagrody muzycznej Piotrowi Maszyńskiemu. (PAT.)

Wezwanie

Ktokolwiek z towarzyszących znał s. p. męża mego ZYGMUNTA RYCHLIŃSKIEGO, działacza PPS na terenie Łodzi w latach 1904-5, proszony jest łaskawie o skomunikowanie się ze mną: Hoża 59 m. 14 w celu wydania zaświadczenia, niezbędnego dla uzyskania przebieżnicy renty. Ida Rychlińska.

W Alei 3-go Maja...

(Reportaż z pod mostu)

Był trzecim w tym roku bieżącym, któremu mniej straszna wydała się otchłań kamieniami brukowanej ulicy u stóp żelaznych wianów mostowych niż ponura otchłań życia bez pracy i jutra. W mglisty, wilgotny poranek nie zaważał się rzucić wód na „kocie łby” ulicy... „Dzień bez jutra” bezrobotnego zakończył się tylko chwilą przerażenia dozorczy, sprząającego ulicę, obok którego padło ciężko na ziemię bezwładne ciało człowieka, który wyrzekł się życia...

Padł pod wiaduktem... na jezdnię... Szary, zadeszczony dzień budził się zaledwie... Było pusto, tylko mostem ciągnęły ciężkie, towarami ładowe, wozy ku miastu... Dochodziła 6-ta.

Ten i ów spieszący do pracy człowiek przystanął, popatrzył, westchnął ciężko i poszedł dalej... Cóż... zapewne o jednego bezrobotnego mniej na świecie... Kto wie, czy jutro i dla niego nie zabraknie pracy, czy pojutrze i on z lęku by nie patrzył na konające z głodu dzieci, nie spojrzysz wód z „wiaduktu śmierci”, by, jak ten oto uciec od życia?

Minęło sporo chwil aż dozorca sprzął policjanta... Przyjechało i Pogotowie... Zającała smutno trąbka we mgle budzącego się poranku... Przyjechało... i odjechało cicho na ośligłych od błota gumach opon... Lekarz już tu nie miał nic do roboty...

Protokół... słów kilka, które potem czerniały na szpaltach drukowanego papieru... nazwisko, imię, lat 33, urzędnik zredukowany...

Upłynęła godzina... Leżał na bruku, patrząc w rzadniejącą mgłę niewidzącymi oczyma... Ruch się zaczął... Coraz to jakaś służąca, pędząca do sklepu po zakupy, podbiegła bliżej, by spojrzeć na „samobójcę”, coraz to jakiś przechodzień przystanął za-

lęknioty. Przejechał wóz z mlekiem, wóz rzeźniczy, potem ciężarówka ładowa na węgiel... Szoferzy kleli, że muszą wymijać... Ot... poprostu nie mógł akurat nie upaść na środku drogi. Policjant chodził z miną znudzoną i ziewał... spać mu się chciało po aocy na służbie, a tu jeszcze na dobitkę... trup.

W oknach pięknej bogatej kamienicy na wybrzeżu zaczęły unosić się rolety... rozsuwając jedwabne sztory... Twarze, pobladłe od lęku patrzyły na ulicę, gdzie rozrzucony ręce, cichy i bezwładny leżał człowiek martwy.

Ruch stawał się coraz większy. Dzieci szły do szkół, urzędnicy do biur... Każdy, kto wychodził z bramy wielkiego do mu, niczem forteca wznoszącego się przy moście, stawał i patrzył... Jeden z lękiem, drugi z ciekawością, ten z litością, tamten z odrazą... Krew lśniła na kocich łbach ulicy...

— Zredukowany urzędnik — objaśniał dozorca, czując się bohaterem dnia — o mało mi na łeb nie zleciał... Zamiast jednego byłoby dwa trupy...

— Rozchodzić się, nie stawać... Co się pan tu gapi — mruczał posterunkowy zły, że nawet na stojąco nie dadzą się przedrzeć...

Coraz więcej aut i wozów przejeżdżało... Coraz więcej gromadziło się ludzi... Niebo zaczęło się przejaśniać, więc coraz to inna niania wywoziła lśniący lakierem wózek... Coraz częściej po krętych wirażach „slimaka” mknęło eleganckie auto na spacer, na świeże powietrze wybrzeża...

— Przejechał się człowiekowi nie dadzą... — denerwowała się strojna dama, nie bardzo pewnie władająca kierownicą swej wykwintnej limuzyny... Nie mógł to odrazu skoczyć do Wisły i ludziom nie zawadzać...

— Oto z dobrobytu tak się teraz ludzie zabijają — wzdychał spracowany rzemieślnik o wybladłych przy warsztacie oczach.

— Lepsza szybka śmierć, jak pówolne konanie — przytakiwał wynędzniały młodzieniec w obzarpanym palcie... Tylko, że nie każdy ma odwagę...

— Ja bym się tam bojał skakać... Wyssoko — wzdychał z uznaniem może 9-letni chłopak, wpatrując się z żarliwą ciekawością w twarz leżącego...

Doszło już południe, a on wciąż jeszcze leżał na jezdni... Teraz stało już dokoła kilkadziesiąt osób... na wiadukcie przy balustradzie tłoczyli się ludzie, by choć zdaleka spojrzeć na tego, co miał odwagę skoczyć... Kobiety, niosące obiad do fabryk, dzieci wracające ze szkół, spacerowicze, bezrobotni... Nad

głowami tłumu, w błędnym słońcu, wykwitał pęk wielobarwnych baloników, których sprzedawca zatrzymał się popatrzyć... Kółkały się na wietrze czerwone, zielone, lila i niebieskie kule, migotliwe i delikatne, wesołe i chybotałe, a u stóp droga, który je w locie powalrzymywał, leżał szary i spłaszczony dziwny strzęp ludzkiego ciała...

Spryskany się wreszcie panu posterunkowemu uwagi szoferów, urągających na brak przejazdu, znudziło się pilnowanie, by ktośś auto nie przejechało nieboszczyka... Wraz z dozorcą miejskim z pod mostu przeciągnął trupa z jezdni na chodnik pod schody wiodące na wiadukt... Na kocich łbach jezdni została tylko krwawa plama, niczem straszliwy odcisk głowy zabitego.

Za lśnąciami szybami wielkiej kamienicy z niepokojem patrzyły oczy...

Dlaczego go nie zabierają?

W jasny dzień, wśród rozgwaru życia wielkiego miasta, na ulicy, pośród żywych, spieszących się dokół do swoich spraw ludzi, przez tyle godzin leży trup... Trup człowieka. Trup rzucony na pastwę oczu ciekawych, na spojrzenia, badające ze straszliwym okrucieństwem ciekawości wyraz twarzy nieżyjącego, starające się przejrzeć ostatnią myśl w zamarych na wieki oczach.

Wśród rozgwaru ludzkich rozmów, wśród głośniejszych uwag, wśród śmiechu bawiących się tuż obok dzieci — leżą porzucone zwłoki człowieka, któremu zabrakło odwagi do życia w nędzy i poniewierce, któremu słowo: redukcja zamknęło drogę do dalszego istnienia, któremu lepszą wydała się śmierć, niż upokorzenie wyciągania ręki po jałmużnę...

Dlaczego go nie zabierają? Dlaczego człowiek umarły musi leżeć niczem padłe na bruku, dlaczego ma bryzgać nań błoto z pod kół wykwintnych samochodów, dlaczego staje się przedmiotem widowiska dla setek oczu, spragnionych sensacji... Dlaczego ludzi ucy się obojętnie patrzeć na zwłoki człowieka nieszczęśliwego, czemu oczy dzieci mają przywyczać się do widoku martwej twarzy zamęczonego losem człowieka, czemu młodzież ma widzieć brak szacunku dla śmierci?...

Było już po drugiej, gdy wreszcie przybyła karetka po zwłoki...

Opustoszała wreszcie ulica, odszedł znudzony posterunkowy, tylko na bruku ulicy lśniła czerniąca na wietrze krwawa plama na miejscu, gdzie z ostatnim przebiegiem świadomości upadła głowa człowieka.

IRENA KOPANKIEWICZOWA.

Przegląd prasy

PANAMA

W związku z aferą Stawickiego „Kurier Poranny” drukuje niezmiernie ciekawe wspomnienie o aferze głośniejszej przed 40 latami w całym świecie, a znanej pod nazwą „afery panamskiej”, jako związanej z budową kanału panamskiego.

W aferze tej skompromitowanych zostało mnóstwo ludzi na wysokich stanowiskach we Francji, zarówno w Rządzie, jak i w parlamencie, a wyraz „panama” stał się od tego czasu rzeczownikiem pospolitym na określenie wszelkiego rodzaju na większą skalę zakrojonych afer.

W tej to panamskiej sprawie komisja śledcza według relacji „Kurjera Porannego” pom. in. orzekła:

„Jakaśkolwiek nazwę dać tej rzeczy, fakt, że minister otrzymał pieniądze od instytucji finansowej dla celów rzadu — jest faktem nagannym. Nagannym jest nawet zwyczajne życzenie ministra w tym kierunku, albowiem takie życzenie jest rozkazem. Rząd, któryby uchylił się od posłuszeństwa takiej modle postępowania, straciłby niezawisłość, władzę i siłę”.

Bardzo trafne orzeczenie komisji i niezmiernie cieszy nas, że przypominane zostało przez dziennik „sanacyjny”. Dobrze byłoby, gdyby orzeczenie to stronnictwo BB. obrało sobie za hasło wyborcze.

OBCE A SWOI

Sekwestr nałożony przez Sąd Okręgowy na Zakłady Żyrardowskie dał pophop p. j. o. do napisania w „Gazecie Polskiej” artykułu p. t. „Fair play” (Uczciwa gra).

W artykule tym czytamy:

„Tak — w Polsce można robić dobre interesy i w Polsce wolno robić dobre interesy”.

Wierzmy „Gazecie Polskiej” na słowo. Któż to może o tem lepiej wiedzieć, niż obóz robiący dobre interesy?

Dalej czytamy:

„Dbałość Rządu o interesy zagraniczne wierzyciela, o uczciwe wywiązywanie się obywatela polskiego z jego zobowiązań zagranicznych znalazło najmocniejszy wyraz w utrzymaniu swobody ruchu kapitałów, przez uniknięcie ograniczeń dewizowych, co nie było łatwe do zrobienia, co kosztowało nas wiele ofiar i wysiłków, co wreszcie — Polska uczyniła, jako jedyny bodaj kraj dłużniczy. Jednym słowem, zdawaćby się mogło, iż z przybywającym kapitałem zagranicznym do Polski, mogłyby być zadowolone obie strony.

Mogłyby być niewątpliwie, Ale... To się jeszcze okaże z czasem, czy te „ofiary i wysiłki”, które kosztowały Polskę opłaty się państwu i czy nie lepiej wyszlibyśmy na zahamowaniu ruchu kapitałów i na wprowadzeniu ścisłej reglamentacji.

Jakież jest to „ale”, o którym artykuł wspomina?

„To „ale” tkwi w przekonaniu wielu przedstawicieli kapitału zagranicznego, że Polska jest krajem, w którym wolno nie tylko robić uczciwe interesy, lecz wolno także uprawiać grynderkę. To znaczy, że „wolno” łamać prawa, oszukiwać urzędy podatkowe, ukrywać rzeczywiste dochody, zawierać fikcyjne umowy „obniżeniowe”, szmuglować towary, a nawet wywoływać sztuczne bezrobocie, zamykać rentowne warszaty, odrzucać nadchodzące zamówienia, działając już bynajmniej nie w interesie danego przedsiębiorstwa, lecz w imię jakichś innych, podejrzanych celów”.

Mam wrażenie, że to przekonanie, o którym wspomina „Gaz. Pol.” nie jest wyłącznym przekonaniem przedstawicieli kapitału zagranicznego. Nikt nas nie posadzi o obronę kapitalistów zagranicznych, ale nie uważamy „gryndera” polskiego za coś lepszego od „gryndera” zagranicznego.

A co się tyczy wolności łamania prawa, to pod tym względem kapitaliści nie są u nas uprzywilejowani. Robią to także niekapitaliści, ale panowie z „Gazety Polskiej” nam wspaniałomyślnie wybaczą, że resztę pozostawimy ich domysłności.

X. Y. Z.

Mały feljeton

Kupiec z kwalifikacjami

Niesposób już dzisiaj przewidzieć, jak wielkiej doniosłości skutki pociągnie za sobą nowela do ustawy przemysłowej. Właściwie nie tyle cała nowela, ile ten artykuł, który przewiduje kwalifikacje naukowe. Już nie będzie tak, jak obecnie, że pierwszy lepszy patach stał na ulicy z bezką śledzi i wydziera się w niebogłosy: „Czternaście sztuk za złotego!” Takie patach i nieuk nawet dobrze nie wie, czy śledzie rodzą się, czy rosną; nie zna istoty śledzia ani jego pochodzenia, ani nie wie, jaką historyczną rolę odegrał śledź w dziejach cywilizacji w Anglii i innych krajach. Ten stan rzeczy dłużej tolerowany być nie może.

Gdy ustawa znówelizowana wejdzie w życie i taki pan przyjdzie do urzędu skarbowego po świadectwo przemysłowe, urzędnik przy okienku przedewszystkiem zapyta go, na jaki handel.

Kandydat na handlarza śledzi odpowiada: — Czy pan nie czuje? Poco pan się pyta? Na handel śledzi.

— A dyplom pan ma?

— Przepraszam, czy co ja mam?

— Dyplom licium śledzioznawstwa?

— Dyplom linoleum?

— Nie linoleum, lecz licium. Widzę, że pan nie posiada wymaganych kwalifikacji, a zatem świadectwa przemysłowego otrzymać pan nie może. Niech pan się zajmie czem innym.

— Za pulkownika pójdę być, czy co?

W takim licium śledzioznawstwa program nauk oczywiście będzie bardzo obszerny.

Przedewszystkiem ichthyologia jako podstawowa nauka. Kupiec śledziowy nie może nie znać budowy śledzia, jego anatomii oraz miejsca, jakie śledź zajmuje w społeczności rybnej.

Zbyteczna dodawać, że kupiec branży śledziowej musi znać teorię rybołówstwa oraz prawo morskie i oceanografię.

Ze w licium musi być katedra paleontologii — to rzecz zrozumiała. Handlarz śledzi musi umieć odróżnić śledzia wykopalskiego od śledzia świętego, wędzonego (śledź - mumia) — od marynowanego.

Wreszcie przedmiotem nieobowiązkowym, ale zaleconym, będzie geografia handlowa. Kupiec śledziowy może nie wiedzieć, jak wędrują za życia ławice śledziowe i jaką transportowane są drogą po śmierci, ale dobrze będzie, gdy będzie o tem wiedział.

Obowiązkowym za to przedmiotem będzie górnictwo, a to ze względu na sól, która tak wybitną rolę odgrywa nie tylko w życiu, ile po śmierci śledzia.

Wreszcie należy mieć na względzie, że śledź albo, krótko mówiąc, śledzik, nie jest — jakby to powiedział filozof — ein Ding für sich — rzecz sama w sobie, lecz zagrychą vel przekąską do wódki. Dlatego też obowiązkowym przedmiotem będzie alkoholologia.

Gdy taki kandydat na kupca śledziowego po 7 latach ukończy wreszcie licium śledzioznawstwa i uzyska dyplom, to może pod jednym warunkiem otrzymać prawo handlu śledziami... o ile zgłosił akces do BB, do sekcji śledziowej.

ULTIMUS.

Odcinek prawniczy

Kasowanie sądów przysięgłych

Ostatnio znów zaatakowano w prasie instytucję sądów przysięgłych. Uczynił to wprost w „Tygodniku Ilustrowanym” w artykule o formie poważniejszej wice-prokurator Sieroszewski i chyłkiem, jakby nigdy nic, w „Wiadomościach Literackich” Boy-Zeleński. P. Sieroszewski triumfuje, bo oto tekst nowej Konstytucji, „uchwalonej” przez Sejm, nie o sądach przysięgłych nie wspomina a więc będzie można znieść te sądy i w b. zaborze austriackim. Nastąpił podobno „zmierzch sądów przysięgłych”.

Rzeczywiście, sędziowie-rutyniści nie lubią z nikim dzielić swej władzy. Specjalnie boją się sądów przysięgłych młodzi prokuratorzy. Uważają tak jak p. Sieroszewski, że są szkodliwe, zaś powołanie ich do życia „absurdalne”. I przytacza autor artykułu szereg swoich racji, niestety dla niego niesusznych.

Sąd przysięgłych w Stanach Zjednoczonych wcale nie jest gorszy od sądów koronnych i od urzędów nie sądowych. Widzieliśmy oficjalny film amerykański p. t. „Sądy Nocne” o sprzedajności sądów koronnych. W sądzie przysięgłych zbrodnię sędzię do filmu (autentyczny!) byłoby nie do pomyslenia. Argument, iż we Francji sądy przysięgłych są litotwórcą przemawia na ich korzyść a charakteryzuje doktrynę p. Sieroszewskiego.

O loterii w sądach przysięgłych lepiej nie wspominać a pomówić o tem z adwokatami warszawskimi, którzy wszak stają nie przed sądami przysięgłych. René Benjamin przecież biczuje swoją satyrą i sądy koronne.

Proces Gorgonowej (trochę mniej demagogii!) trwał długo i jak pisze autor, był „karykaturą wymiaru sprawiedliwości” nie z winy przysięgłych, mających minimalny wpływ na bieg procesu, a z winy czynnika, którym tak opiekuje się

p. S. Prasa raczej krytykowała nie przysięgłych a czynnik zawodowy kierujący procesem. Autor pisze o przypadkach ławy przysięgłych, jej skład i o zależności wyroków od tego składu. Argument może być dobry tylko dla laików. Dopóki sądy koronne nie będą się składały z seryjnie wyprodukowanych w Ministerjum Sprawiedliwości manekiniów, dopóty i sądy zawodowych sędziów w poszczególnych sprawach będą różne: surowe lub łagodne takie lub inne. Wreć naodwrot: najniebezpieczniejszemi są jednoosobowe sądy: treść wyroku, wymiaru kary, rzeczywiście wtedy jest dziełem przypadku. Ława składająca się z dwunastu osób daje diametralnie więcej gwarancji, że skład jej jednak nie będzie jednostronny.

Niewłaściwe jest również operowanie kilku przykładami niesłusznych wyroków przysięgłych ze skazaniem niewinnych, boć przecież Sąd Apelacyjny w Warszawie także odwołując sędziów skazanych przez Sąd Okręgowy, sądzące bez udziału przysięgłych. Jest to mały chwyt agitacyjny ale żaden argument prawniczy.

P. Sieroszewski nie lęka się zależności sędzię od jego władzy. Lęka się jednak zależności przysięgłego od starostwa, policji i urzędu skarbowego. Zdaje się, iż w tej kwestii dyskusja jest zbędna. I czy rzeczywiście wszyscy sędziowie przysięgli będą zależni i tohórliwi? Wszakże obrady przysięgłych są tajne. Niewiadomo kto i jak głosował. Trudniej ukryć poglądy poszczególnego sędzię w komplecie trzech niż wśród dwunastu.

Zresztą sam p. Sieroszewski pisze, iż sędzia zawodowy jest „znużony”, „może oteplić na niedolę ludzką”. Właśnie z tem otepleniem, odwaleniem numeru, walczy sąd przysięgłych. Światły se-

dzia koronny będzie miał jeszcze dużo do zdziałania i w sądzie przysięgłych: umiejętne i bezstronne prowadzenie rozprawy, wytłomaczenie setką sposobów wagi i znaczenia dowodów. A pozbawienie czy p. Sieroszewski zupełnie zapomina o udziale w procesie prokuratora z jego siłą argumentacji, z jego wiedzą i z jego wytłomaczeniem materiału procesowego.

Jest coś dziwnego w atakach na sądy przysięgłych. We wspomnieniu o honoracie Feiglu Boy-Zeleński w słusznych i ostrych słowach rozprawia się z tym okrutnym, jeśli nie nikczemnym sędzią austriackim z przed lat trzydziestu. Ale zamiast wyprowadzić wniosek, że nawet obecne sądy przysięgłych nie wystarczają, gdy sędzia koronny jest sędzią szkodliwym i że należałoby może rozszerzyć uprawnienia ławy przysięgłych przez udzielenie jej prawa stanowienia i o karze a nie tylko o winie, Boy-Zeleński rzuca się na sądy przysięgłych. Wszakże sędzia Feigl i bez przysięgłych skazałby Krafitę na dożywotnie więzienie. Co tu zawinił sąd przysięgłych, który słusznie orzekł winę podsądnego. Raczej należałoby na przykładzie Feigla kasować sąd koronny a pozostawić tylko sąd przysięgłych. Czyż może Boy-Zeleńskiego boli, że w następnej sprawie po sprawie Krafitę sąd przysięgłych aby się zemścić na prezisie Feiglu za ów wyrok okrutny, uznałby za złodzieja, złapanego na gorącym uczynku? Był to wszak tylko bunt społeczeństwa, reprezentowanego przez przysięgłych, przeciwko oficjalnemu wymiarowi sprawiedliwości rządowej. Czy ten szlachetny odruch przysięgłych Boyowi spać nie daje?

Po co więc uroniona łza nad nieszczęśliwymi skazanymi na szubienicę przez małopolskie sądy przysięgłych i twierdzenie, że ci sami sądzeni przez sądy bez przysięgłych otrzymaliby „po roku, po dwa”.

Nie możemy uwierzyć, iż Boy nie rozumie techniki sądu przysięgłych, dlaczego więc błędne wysuwa wnioski... A jeśli nie rozumie, to poco pisze o rzeczach, na których się nie zna. Tak nie

czyni „mędrzec”... ani nawet „ex-mędrzec”.

Ale w tej sprawie mądrość niema nie do czynienia. Tu przeważa „racja stanu”. Sądy przysięgłych sądziłyby tak zw. zbrodnie stanu. Widocznie przysięgli nie zawsze muszą być zależni od posterunku policji i urzędu skarbowego. Mogą wszak wydać wyrok sprzeczny z wolą władzy wykonawczej. A tego nie wolno, gdyż sąd musi popierać zarządze nia administracji, musi z nią współdziałać. Sama treść prawa karnego nie jest w Polsce dla harmonii współpracy sądów z administracją wystarczająca, jak to jest we Francji lub w Anglii. Scalenie musi być zupełne i całkowite. Różnice i odchylenia, nawet najmniejsze, są nie dopuszczalne. Zagadnienie bowiem sądów przysięgłych jest zagadnieniem nie prawnym a politycznym. Dziś zresztą bardziej niż kiedykolwiek sądy przysięgłych mają rację bytu, jako instytucja będąca jak i kiedyś gwarancją wolności ludu. I dlatego pewne sfery atakują i kasują sądy przysięgłych.

JÓZEF LITAUER.

Orzecznictwo Sądu Najwyższego

ROZPOWSZECHNIANIE FAŁSZY-WYCH WIADOMOŚCI (ART. 104 KONSTYTUCJI W ZWIĄZKU Z ART. 170 K. K.). 1. Swoboda wyrażania swoich myśli przewidziana w art. 104 Konstytucji, nie jest bezwzględna, lecz o tyle tylko, jeśli nie narusza przepisów prawa.

2. Do zastosowania art. 170 K. K. nie jest konieczne, aby rozpowszechnione fałszywe wiadomości rzeczywiście wywoływały niepokój publiczny, wystarcza, żeby wiadomości te ze względu na swój charakter mogły wywołać taki niepokój. (N. 2 K.

Odpowiedzi redakcji „Odcinka prawniczego”

Rada Związków Zawodowych w Częstochowie. Wedle art. LXVII Kod. Post. Cyw. przepisy starej procedury cywilnej przy postępowaniu egzekucyjnym obowiązują tylko wtedy, gdy egzekucja została wszczęta przed 1 stycznia 1933 r.

Obrady Sejmu

Dokończenie sprawozdania czwartkowego

PRAWO PRZEMYSŁOWE

W dalszej dyskusji nad nowelą do ustawy przemysłowej przemawiali przeciwko noweli: posł. Langer (Kl. Lud.), Mazur i Lewandowski (Kl. Nar.), oraz Rottenstreich, Sommerstein i Rozmaryn (Kl. Żyd.). Mówcy Koła Żydowskiego uważają, że przepisy tej ustawy grożą katastrofą ludności żydowskiej.

Pos. Rozenberg (Fr. Kom.) wygłosił antysemickie przemówienie, skierowane przeciw pp. Farbsteinowi i Wiślickiemu.

Ustawę przyjęło głosami BB. z prawą pos. Wojciechowskiego.

Z kolei przyjęte po dłuższej dyskusji ustawę przeciwpożarową. Wszystkie poprawki zgłoszone przez kluby opozycyjne odrzucono.

Dalej większością głosów BB. przyjęto zamknięcie rachunków państwowych za rok budżetowy 1931-32. Przeciwko przyjęciu przemawiał posł. Ryman (Kl. Nar.).

INTERPELACJA KLUBU NARODOWEGO O „BELWEDER”

Następnie marszałek wezwał sekretarza pos. Wójtowicza do odczytania interpelacji Klubu Narodowego w sprawie zajęć na wiecu przedwyborczym w listopadzie 1933 roku w sali „Belweder” w Poznaniu oraz odpowiedzi Rządu na tę interpelację. Po odczytaniu grobowym głosem przez posła Wójtowicza obu dokumentów, zabrał głos pos. Winiarski, który opisał istotny przebieg zajęć, oświadczając, że gotów jest poprzeć swój opis sprzeczny z odpowiedzią Rządu, zeznaniami 55 świadków. W głosowaniu Sejm przeszedł nad interpelacją do porządku dziennego.

USTAWA O PEŁNOMOCNICTWACH

Przy pierwszym czytaniu ustawy o pełnomocnictwach przemawiali przeciwko pełnomocnictwom pos. Ryman (Kl. Nar.), pos. Zahajkiewicz (Kl. Ukr.), pos. Rożek (Fr. Kom.) oraz pos. tow. Świątkowski.

MOWA TOW. ŚWIĄTKOWSKIEGO

Z. P. P. S. jaknajbardziej kategorycznie wypowiada się przeciwko zgłoszonej mu przez Rząd projektowi. Projekt ma charakter wybitnie polityczny i stoi w rażącej sprzeczności z ust. 6 art. 44 Konstytucji.

Sejm nie ma prawa zrzekać się w tak szerokim zakresie uprawnień ustawodawczych. Ustawodawstwo dekreto- we wkracza w ogromnie ważne dziedziny życia publicznego, rozstrzyga szereg spraw drażliwych celem uniknięcia krytyki społeczeństwa, a nieraz jest sprzeczne z Konstytucją. Mówca wylicza szereg przykładów. Wszystkie dekryty stoją pod znakiem przemożnego wpływu obszarników i wielkiego kapitału. Dochodzi do tego, że nie Rząd wydaje rozporządzenia z mocy ustawy, lecz parlament wydaje ustawy z upoważnienia Rządu. Będziemy głosować przeciwko przedłożeniu.

Projekt ustawy przesłano do komisji.

Następne posiedzenie dziś o godz. 3 pp.

Dziś posiedzenie Senatu

Dziś o godz. 3-iej pp. odbędzie się posiedzenie Senatu.

Na porządku dziennym szereg ustaw przyjętych przez Sejm, m. in. ustawa o spółdzielniach.

Wprowadzenie sekwestratorów do Zarządu Zakładów Żyrardowskich

Przedstawiciel mniejszości akcjonariuszów, reprezentowanych przez prof. F. Młynarskiego — mecenas Józef Polikier odebrał w czwartek tytuł wykonawczy, wydany przez Sąd Okręgowy w Warszawie, dotyczący sekwestru Towarzystwa Zakładów Żyrardowskich S. A. i o. godz. 4 pp. wprowadził sekwe-

stratorów w osobach pp. Lacherta, Śrzednickiego i Szuskiego do Zarządu przedsiębiorstwa.

Został sporządzony odpowiedni protokół, mocą którego dotychczasowemu Zarządowi Tow. Zakładów Żyrardowskich S. A. odebrano prawo gestji i podpisu.

Nie mogąc uzyskać renty popełnił samobójstwo

I. K. C. donosi:

W restauracji „Krynica” przy ul. Chodźki w Lwowie rozegrała się we czwartek ponura tragedia.

O godz. 12.30 rozległ się przy jednym ze stolików w ciemnym kącie strzał rewolwerowy.

Zaalarmowani kelnerzy i goście ujrżeli leżącego we krwi na podłodze wynędzniałego starca. Desperat strzelił do siebie z rewolweru, celując w skroń.

Zapytany w drodze do szpitala przez lekarza pogotowia ratunkowego podał,

że nazywa się Józef Nawara, ma lat 61 i że przybył do Lwowa ze Śląska w sprawie realizacji swego ubezpieczenia.

Nawara uległszy podczas pracy nieszczęśliwemu wypadkowi, został kaleką i stracił możność zarabkowania. Celem uzyskania renty jako ubezpieczony w Tow. Ubezpieczeń Od Wypadków we Lwowie podjął odpowiednie kroki. Dowiedziawszy się o oddaleniu jego pretensji, nieszczęsny Nawara, nie widząc dla siebie wyjścia, targnął się na życie. Stan jego jest ciężki.

Rokowania handlowe angielsko-japońskie

Angielsko-japońskie rokowania handlowe nie uległy w czwartek zerwaniu tylko dzięki ustępstwu ze strony angielskiej. W środę popołudniu minister

Handlu Runciman wezwał do siebie delegatów angielskich i wywarł na nich stanowczy nacisk, aby poczynili Japończykom pewne ustępstwa. (PAT).

Słonie jako modele

W pewnej amerykańskiej szkole Sztuk Pięknych młode adeptki sztuki rzeźbiarskiej wykonują prace na podstawie żywych modeli. Tym razem „modelka-

mi” są... słonie. Jak łatwo wywnioskować z naszej ilustracji, adeptki tej szkoły bynajmniej nie nudzą się i nie brak im tematów do żartów i humoru.

Dr. Stefanowski oczekuje wyroku

Wyrok w głośnej sprawie dr. Stefana Stefanowskiego, rentgenologa, oskarżonego o sprzeniewierzenie, fałszerstwo i oszustwo zostanie ogłoszony dzisiaj.

LIST DO REDAKCJI

Szanowny Panie Redaktorze. Wobec ukazania się w pismach notatek z procesu dr. Tadeusza Stefanowskiego, bez podania imienia, uprzejmie proszę Szanownego Pana Redaktora o zamieszczenie w swem poczytnym piśmie niniejszego wyjaśnienia, że niżej podpisany dr. Antoni Stefanowski, pułkownik - lekarz w rezerwie, zamieszkały w Warszawie przy ul. Kopernika 11, nie ma nic wspólnego ze sprawą dr. Tadeusza Stefanowskiego.

Z poważaniem
dr. Antoni Stefanowski.

Kronika telegraficzna

— Z Belgradu donoszą: Na posiedzeniu Skupczyny cały szereg posłów ostro zaatakował ministra komunikacji Rediwowicza, któremu zarzucono działanie na szkodę państwa przez zawarcie niekorzystnych umów na dostawy materiałów kolejowych z kilkoma firmami francuskimi. Straty te wynoszą mają rzekomo 800 milionów dinarów. W toku dyskusji nad usprawiedliwieniem ministra, niektórzy mówcy podkreślili, iż zarzuty wymagają wyczerpującego wyjaśnienia z uwagi na fakt, że francuska parlamentarna komisja śledcza w sprawie afery Stawickiego w osławionej książce czekowej oszusta bajonńskiego stwierdziła, iż kilku Jugosłowian, zajmujących wybitne stanowiska, znajduje się na liście bliźniów Stawickiego. Wreszcie premier Uzunowicz stwierdził kategorycznie bezpodstawność pogłosek o rzekomych stratach skarbu państwa i zapowiedział przedłożenie Skupczynie dokładnego sprawozdania technicznego. (ATE).

— Z Aten donoszą, iż znany bankier chicagowski Samuel Insull opuścił w nocy z czwartku na piątek Grecję, ponieważ rząd grecki zagroził usunięciem go w razie potrzeby przemocą z granic państwa. W ciągu ostatnich dni dwaj profesorzy uniwersytetu zbadali bankiera i stwierdzili, iż stan jego zdrowia pozwala na wyjazd z Grecji. (ATE).

— Z Berlina donoszą, że izba karna w Kassel skazała na przymusową kastrację 32-letniego mężczyznę za zachowanie się na ulicy, wywołujące publiczne zgorszenie. Wyrok wydany został wbrew opinii lekarza eksperta, który wypowiedział się przeciwko stosowaniu tego zabiegu, oświadczając, że oskarżony nie jest degeneratem seksualnym i że wystarczy oskarżonego izolować.

— Wybudowano przed dwoma laty w porcie Sidney most, łączący oba brzozy zatoki, zdobył smutną sławę mostu samobójców. W przeciągu 22-ch miesięcy rzuciło się z głównego łuku mostu, rozpiętego bezpośrednio nad wejściem do portu, 50 osób w fale oceanu. Wjazd do portu jest ulubionym miejscem pobytu rekinów, to też nie zdołano dotychczas uratować ani jednego samobójcy. Władze portowe, chcąc przeciwdziałać szerzącej się epidemii samobójstw, wystawiły specjalne posterunki obserwacyjne, które zatrzymują każdego osobnika, podejrzanego o zamiar pozbawienia się życia.

Łańcuch prasowy „Gromady”

Tow. M. Niemyska wpłaca zł. 2.50 jako prenumeratę, wzywa do zaprenumerowania tow. tow. Natalję Zaremblę, Zofję Żurkównę, Mirę Huszczównę, Irenę Listopadzką-Sielicką, Tomasza Arciszewskiego, Władysława Wilezińskiego, Janinę Ringmanową i Wilka.

Tow. K. Czapliński wpłaca zł. 2.50 i wzywa tow. tow. Zygmunta Piotrowskiego i Stefanję Krygierową.

Tow. D. Kluszyńska — wpłaca zł. 2.50 i wzywa ludzi dobrej woli.

Roczna prenumerata „Gromady” wynosi zł. 2.50. Wpłacać w Administracji „Robotnika” lub na konto P. K. O. 75950.

Ruch. kult.-oświatowy

ROBOTNICZE TOWARZYSTWO SŁUŻBY SPOŁECZNEJ.

Zarząd Główny Robotniczego Towarzystwa Służby Społecznej zawiadamia, że dnia 11 marca 1934 r. w niedzielę o godz. 11 rano, w lokalu przy ul. Leszno 23 m. 3 w Warszawie odbędzie się roczne Walne Zebranie z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie i wybór prezjdum.
- 2) Sprawozdania: a) z ostatniego Walnego Zebrania, b) z rocznej działalności T-wa, c) kasowe i Komisji Rewizyjnej, d) sekcji Regulacji Urodzeń, e) sekcji Kolonij Letnich. Dyskusja.
- 3) Wybory Zarządu.
- 4) Wolne wnioski.

Sytuacja w Hiszpanji

Z Madrytu donoszą: Minister Spraw Wewnętrznych zawiesił w urzędowaniu burmistrzów miast Vigo, Lonbon i Briviesca. Sprzedaż pisma faszystowskiego „Phalange Espana” wywołała nowe niepokoje. Powstały bójki między kolporterami pisma a grupą młodych socjali-

stów. Podczas interwencji policji doszło do wymiany strzałów. 5 osób jest rannych.

Zapowiedziany na piątek strajk personelu redakcyjnego i zecerskiego dzienników został przełożony na poniedziałek.

300 osób w wiedeńskich aresztach policyjnych

Z Wiednia donoszą: W aresztach policyjnych znajdują się wciąż jeszcze 300 osób, aresztowanych w związku z ostat-

niemi tragicznymi wydarzeniami. Mają one odpowiadać sądowo za udział w rozruchach. (ATE).

Ścięcie reichsbannerowca

W Lubece ścięto w czwartek rano Ficka, który w r. 1932 zabił narodowe-

go „socjalistę” Meina. Fick należał do reichsbannerowców. (PAT).

Churchill przeciw rządowi Hitlera

W toku debaty w Izbie Gmin nad budżetem wojsk lotniczych, Churchill wystąpił z gwałtownym oskarżeniem obecnego rządu niemieckiego, zarzucając mu przygotowywanie wojny powietrznej. Churchill stwierdził, że misja Ede- na nie udała się i że wobec tego rząd powinien myśleć obecnie o bezpieczeń-

stwie Wielkiej Brytanji. Churchill wystąpił za rozbudowaniem traktatowych gwarancji bezpieczeństwa oraz za wzmocnieniem lotnictwa angielskiego, ostrzegając rząd, aby nie polegał na pomocy francuskiego lotnictwa do obrony brzegów Wielkiej Brytanji. (PAT).

Sytuacja w Zagłębiu Saary

Komisja rządząca Zagłębiem Saary przekazała sekretarjatuwi generalnemu Ligi Narodów 56-ty raport. W związku z sytuacją polityczną w Zagłębiu Saary, komisja rządząca przypomniała swe uwagi, zawarte w poprzednim raporcie i wskazujące na konieczność wydania w Zagłębiu Saary nowych zarządzeń, w celu utrzymania na tym obszarze porządku i bezpieczeństwa publicznego. W obecnym raporcie komisja wylicza wydane ostatnio przez siebie zarządzenia w tym względzie. (PAT).

**

W związku z zakazem partii narodowo-socjalistycznej w Zagłębiu Saary nastąpiło jej rozwiązanie przez dotychczasowego kierownika Spaniola i utworzenie organizacji pod nazwą „Front niemiecki”, którego kierownictwo objął b. poseł do Reichstagu, Pirro. Opuścił on terytorium Zagłębia Saary, radca stanu Spaniol wydał odezwę, w której donosi o przekazaniu wszystkich agent partii narodowo-socjalistycznej „Frontowi Niemieckiemu” w Zagłębiu Saary. Radca Spaniol ma objąć

kierownictwo Niemieckiego Frontu na terenie Rzeszy niemieckiej.

Nowy kierownik Niemieckiego Frontu w Zagłębiu Saary Pirro, obejmując urządowanie, wydał również odezwę, w której nawołuje członków do „żelaznej dyscypliny”, aby zapobiec odroczeniu plebiscytu i ściąganiu do Zagłębia Saary międzynarodowych oddziałów policyjnych. Członkowie Niemieckiego Frontu, którzy dadzą powód do interwencji władz policyjnych, będą z całą bezwzględnością wydani z partji pod zarzutem sabotażu.

Według socjalistycznej „Volkstimme” przy organizowaniu przez narodowych „socjalistów” Frontu Niemieckiego w Zagłębiu Saary, doszło do ostrych starć wśród hitlerowców. W walkach tych zwyciężył kierunek reakcyjny nad dążeniami kół drobnomieszczańskich i robotniczych. W związku z odwołaniem Spaniola w kilku miejscowościach Zagłębia Saary dojdę miało do demonstracji narodowych „socjalistów”, w których występowało przeciwko kierownikowi Frontu Niemieckiego Pirro, wielkiemu przemysłowcowi Röchlingowi i wicekanclerzowi Papenowi. (PAT).

Echa afer Stawickiego

Zarząd partji radykalno - społecznej postanowił jednomyślnie usunąć z partji 2-ch niezwykle skompromitowanych w aferze Stawickiego posłów radykalno-

społecznych, burmistrza Bayonne Gara-ta oraz adwokata paryskiego i byłego doradcę prawnego Stawickiego, Bon-naure. (ATE).

Po zamordowaniu Prince'a

Według zapewnień dzienników francuskich policja jest obecnie na tropie osobników, którym został sprzedany w jednym z bazarów paryskich nóż, znaleziony w pobliżu zwłok zamordowanego radcy Prince'a. W ciągu ub. nocy agencji policyjnej, kierując się rysopisem sprzedawcy noża, przeprowadzili szereg poszukiwań w podejrzanych lokalach na Montparnasse i Montmartre. Z drugiej strony „L'Intransigeant” donosi, że

w okolicy Grenoble znaleziono na drodze rozbity samochód, z którego wyskoczył 4-ch osobników, szybko uciekając w stronę dworca. W samochodzie zamdarmerja znalazła dwa rewolwery. Stwierdzono, że samochód ten został skradziony jednemu z kupców w Dijon. Władze policyjne zapewniają, że dochodzenia mogą przynieść szereg niespodzianek. (PAT).

(DALSZY CIĄG DEPEZ NA STR. 1-EJ I 2-EJ).

Pobicie dziecka przez nauczyciela Do wiadomości władz szkolnych

Piszą nam z Brześcia:

Na terenie Kuratorium Okręgu Szkolnego w Brześciu n/B. przed kilkoma tygodniami szkoła powszechna we wsi Rogoźnie pow. kobryńskiego, była terenem krwawej walki (!) między chłopcem z IV klasy Julianem Kowalcukiem, synem Teodora, a kierownikiem tej szkoły Mikołajem Pracukiem.

Za jakiegoś tam dziecięcego przewinienia kierownik ów tak strasznie pobił chłopca łepem narzędziem, że odbił mu skórę na łopacie aż do kości i wywniął rękę ze stawów. Chłopiec, zawieszony do najbliższego lekarza d-ra Lasoty w Zabiniu, na terenie tegoż powiatu, po

opatrunku, musiał parę tygodni leżeć w łóżku.

Wydane świadectwo lekarskie jeszcze nie odniosło pożądanego skutku, bo kierownik ów nadal odgrza się ojcu i dziecku represjami karnymi, za niedopełnienia obowiązku szkolnego, chłopiec natomiast okazuje spazmatyczny lęk (udzielający się i innym dzieciom) przed pójściem do szkoły po częstszym wyzdrowieniu. Ze względów wychowawczych jest bardzo wskazane, by takiego kierownika przeniesiono na inne miejsce, zwłaszcza, że i u ogółu w rejonie tej szkoły nie cieszy się on pochlebną opinią.

Niedopuszczalne postępowanie właściciela cukierni „Rzymskiej”

Zw. Prac. Przem. Gastr.-Hotel. (Od-
dział Kelnerów) komunikuje nam:

W związku z ukazaniem się w części
prasy stołecznej napastliwych artyku-
łów na Związek Kelnerów (Al. 3-go Ma-
ja 2), naskutek kłamliwego odzwiercia-
dlenia faktycznego stanu rzeczy przez
p. Piątkowskiego, właściciela cukierni
„Rzymskiej”, w imię prawdy komuniku-
jemy, co następuje:

W dniu 9 lutego r. b. w godzinach ran-
nych zwrócił się do sekretariatu Związ-
ku p. Piątkowski z telefonicznym zapo-
trzebowaniem trzech kelnerów do
swojej cukierni. Wobec tego, że przy
każdym angażowaniu pracowników
przez firmę Zarząd Związku stara się
zapewnić postąpaniem przez siebie pra-
cownikom warunki pracy i płacy, jakie
obowiązują w zawodzie kelnerskim —
udała się delegacja Związku w celu omó-
wienia tych spraw do właściciela cuki-
erni „Rzymskiej”, p. Piątkowskiego.
W toku rokowań okazało się, że nowych
miejsc we wspomnianej firmie nie ma,
natomiast p. Piątkowski usiłuje wywalić
wszystkich pracowników dotychczas za-
trudnionych po 6 — 8 lat w jego zakła-
dzie, motywując to tem, że ci ostatni
nadużyli jego zaufania, gdyż nie wzięli
go w obronę podczas sprzeczki z uprze-
dnio wydalonym kelnerem, Marjanem Łu-
kasiakiem, który, jak się okazało, dał p.
Piątkowskiemu 110 zł. kaucji, a po za-
żądaniu przez tegoż pożyczki, w sumie
500 zł., sprzeciwił się temu, za co został
z miejsca usunięty.

Delegacja Związku, po zapoznaniu się
z warunkami pracy kelnerów na terenie
firmy, dowiedziała się, że p. Piątkow-
ski systematycznie szantażował swoich
pracowników w ten sposób, że wyma-
wiał pracę pracownikom, a później pro-
ponował im udzielenie pożyczki, wza-
mian za co wycofywał wypowiedzenie.

W okresie, kiedy zakład prosperował
dobrze, kelnerzy bez wiedzy Związku
godzili się na te propozycje, co w każ-
dej chwili stwierdza zlokautowani byli
pracownicy: Szymański Władysław, Gu-
zik Franciszek, Majer Wacław, Boche-
nek Stefan, Łukasiak Marjan i Kuchar-
ski Stanisław. Natomiast, wobec coraz
niklejszej frekwencji w cukierni p. Pią-
tkowskiego, jak zresztą i w innych za-
kładach gastronomicznych, kelnerzy ze
swoich głodowych zarobków nie mogli
sprostać tym „propozycjom”; w ten
sposób wynikił zatarg, rzucanie podej-

rzeń o nadużycia i t. p., aby właściciel
cukierni miał czem zasłonić swoje
nieuczciwe postępowanie wobec pracow-
ników.

Związek od pierwszej chwili usiłował
powstały zatarg zlikwidować w drodze
polubownej i w tym to celu delegacja
Związku proponowała zmianę pracow-
ników według wyboru p. Piątkowskie-
go, prosząc jedynie o to, ażeby nie po-
zbawiał długoletnich pracowników i ich
rodzin chleba.

P. Piątkowski, któremu faktycznie
chodziło nie o zmianę pracowników, a
o pobranie pieniędzy na prowadzenie
zakładu (ostatnio złożył podanie do Sa-
du Handlowego o nadzór) — sprzeciwił
się temu, wobec czego Zarząd Związku
uważał za jedyne wyjście wycofać się z
pośrednictwa w całej tej sprawie, od-
dając dalsze jej prowadzenie w ręce sa-
mych pracowników.

Nadmieniamy, że wszelkie szczegóły,
dotyczące zaległości z wypłatami perso-
nelowi pomocniczemu, które były po-
ruszone w prasie, całkowicie odpowia-
dają prawdzie; tak samo jak rzeczą
bezsprzeczna jest fakt skierowania skargi
do prokuratora przez b. szatniarza o
zwrot kaucji.

Wszelkich kłamstw, uwłaczających
godności i dobrej sławie naszej organi-
zacji zawodowej będziemy dochodzić
na drodze prawnej, uważamy natomiast,
że byłby najwyższy czas, aby odpowie-
dnie czynniki ukróciły postępowanie p.
Piątkowskiego. Złożyliśmy odpowiednie
zameldowanie władzom dla uniknięcia
dalszych ofiar (ostatnio usiłowała po-
pełnić samobójstwo żona zlokautowa-
nego pracownika kelnerskiego — Gu-
zika).

O godz. 8 m. 15 w.
CYRK. SZTEKKER
PROGRAM i d. c. WALK
1. KRAUZER — EQUATORE 2. Decy-
dująca: BIELEWICZ — MACIEJEWSKI.
3. SZTEKKER contra SZABO (koles
węgierski). 4. Decydująca: KAZIMIER-
CZUK z Kanady — ROGENBAUM. 5.
STECKLI — GROMOW.
UWAGA. DZIŚ I JUTRO w Cyрку
o 4.30 pp. CYRK i KINO dla wszyst-
kich. Ceny najniższe.

Co wyświetlają kina?

ADRIA: „Rendez-Vous w Wiedniu”.
APOLLO: „Precz z kryzysem” z Ed-
die Cantorem.
AMOR: „Maski dr. Fu Manchu”.
ANTINEA: „Biały mustang” i „Na
Sybir”.

ATLANTIC: „Papryka”.
AS: „Światła wielkiego miasta” i
„Chata za wsią”.
BAJKA: „Mandżurja pionie” i rewja.
CASINO: „Parada rezerwistów”.
CAPITOL: „Za dwa pocałunki” i
„Kajdany życia”.
COLOSSEUM: „Dziś żyjemy” i re-
wja.

COLOSSEUM MAŁE: „Obraz Ma-
jestatu” i „Na Sybir”.
CORSO: „King-Kong” i rewja.
CRYSTAL: „Ken Maynard” i „Na tro-
pie złoćcyńcy”.
CZARY: „Król cyganów”.
FAMA: „Nocony lot”.
FILHARMONJA: „Pieśniarz War-
szawy” z Eng. Bodo.
FORUM: „Jaką mnie pragniesz” z
Greta Garbo.

GLORIA: „Bohaterski czyn”.
HELJOS: „Sekret kobiety” z Irena
Dunne.
HOLLYWOOD: „Legion śmierci” i
rewja „Za 2 zł. do Paryża”.
IKS: „Postrach Arizony” i „L.23”.
ITALJA: „Kabirja” i rewja.
KOMETA: „Tancerki z Buenos Ay-
res” i rewja.
LOS: Od 4-ej dla mł. „Baby”, od 8-ej
dla dor. „Blaski i cienie miłości”.
LUX: „Gehenna kobiety”.

Rob. 25 majestic pocz. 6-
ost. s. 10
W każdym seansie — rewja!
„DEMON ZŁOTA”
z FAY WRAY w roli głównej
Na scenie: Rewja „SZUKASZ ŚMIŁ-
CHU — WSTĄP NA CHWILE!”
z Grudzińskiego i Gierasińskiego.
Parter po 1.70.
Uwaga! MŁODZIEŻ RODZICE!
Dziś o godzinie 4-ej i w niedzielę, o 12 i 2
trzy poranki filmu „DEMON ZŁOTA”.
Ceny na wszystkie miejsca z dodat. zł. 1.25

MAJESTIC: „Demon złota” i rewja.
„Śpiew, calus, dziewczyna”.
MASKA: „Demon Wielkiego Miasta”.
MEWA: „Płytynowa blondynka” i
„10-ty kochanek”.
MIEJSKI: „W twoich ramionach”.

KINOTATR **MIEJSKI**
Pocz. godz. 6.15, 8, 10 w.

W TWOICH RAMIONACH
Jean HARLOW
Clark GABLE

NADPROGRAMY: Co tydzień (poniedziałki
zmiana aktualności Paramountu)

Codziennie o godz. 4.30 pp. jeden seans po
CENACH POPULARNYCH „Brat Djabła”

NOWY SPLENDID: „Hazard życia”
i rewja.
NOWA TOMBOLA: „Pożegnanie z
bronią” i „Pod kuratelą”.
OKO PRASKIE: „Szerlok Holmes” i
film polski.
PALACE: „Życie jest piękne” i rewja.

KUPON
Kina Rewji **PALACE** Początek
o godz. 6
upoważniający do nabycia
po 125 dwóch biletów
na parter
Na
ekranie **„Życie jest piękne”**
Wr. gł. **ANNABELLA**
NA SCENIE REWJA: K. KRUKOWSKI
L. LAWINSKI — na czele zespołu.

PAN: „Serce olbrzyma” i „Flap i Flap
jako cyrkowcy”.
PETIT TRIANON: „Jennie Gerhardt”
i „Jasnowłosy sen”.
PROMIEN: „King Kong”.
RIVIERA: Czar jej oczu i Cyrk.
ROXY: „Kajdany życia” i „Dwana-
ście krzeseł”.
SOKÓŁ: „Niewolnicy dancin’gi” i
„Białe szaleństwo”.
STYLOWY: „Burza o brzasku”.
TON: „Dzieje grzechu”.
UCIECHA: „Prokurator Alicja Horn”.
UNJA: „Turbina 50.000” i rewja.

Sprostowanie urzędowe

W związku z notatką, zamieszczoną w
Nr. 43 czasopisma „Robotnik” z dnia 2 lu-
tego 1934 r. p. t. „Skandaliczna gospodar-
ka w Państwowym Zakładzie Doświadczal-
nym Uprawy Tytoniu w Piadykach”, na
zasadzie art. 21 dekretu z dnia 7.II 1919
roku w przedmiocie tymczasowych przepi-
sów prasowych (Dz. Pr. 1919 r. Nr. 14
poz. 186) proszę o zamieszczenie poniższe-
go sprostowania:

1) Nieprawdą jest, że „w Państwowym
Zakładzie Doświadczalnym Uprawy Tyto-
niu w Piadykach od szeregu lat krowy
zarażone są gruźlicą”, natomiast prawdą
jest, że krowy Zakładu nie są zarażone
gruźlicą, gdyż przy zakupowaniu krów
każdorazowo kupowane sztuki badane by-
ły przez lekarza weterynaryj, a odpisy za-
świadczające dołączone są do protokołów kup-
na.

2) Nieprawdą jest, że mleko od tych
krow sprzedawane jest do Kołomyi do szpi-
tali i przytulisk.

Natomiast prawdą jest, że mleko z Pań-
stwowego Zakładu Doświadczalnego Upra-
wy Tytoniu sprzedawane było w 1933 r.
folwarkowi Stasin, w 1934 r. firmie Be-
rlich Wermuht z Kołomyi, w poprzednich
latach firmom: Deodozy Spunt w Piady-
kach, B. Wermuht w Kołomyi, folwark
Ceniawa ad Kołomyja, orkiestra 49 pułku
piechoty w Kołomyi, oraz przez krótki czas
bursa rzemieślnicza im. St. Kostki w Ko-
łomyi.

3) Nieprawdą jest, że w ostatnich 3-ach
latach padło na gruźlicę kilka sztuk krow
z obory piadyckiej.

Natomiast prawdą jest, że w ostatnich
3-ach latach nie padła w ogóle w tutejszej
oborze ani jedna sztuka bydła.

Za Komisarza Rządu Krüger.

Echa zająć w majątku Zielona Proces dwóch funkcjonariuszów Związku

(Kor. własna).

Wyroku Sądu Grodzkiego w Kuczbor-
ku, skazujący tow. tow. J. Grzelaka, se-
kretarza, i J. Kowalskiego, instruktora
Zw. Zaw. Rob. Rol., każdego z nich na
rok więzienia z art. 251 k. k. — został
zamieniony na 6 mies. areszt z zawie-
szeniem na lat 3.

Akt oskarżenia zarzucał funkcyj-
narzom Związku, że „przemocą wtar-
gnęli do śpichrza w maj. Zielona, włas-
ność J. Peplowskiej, żony senatora z N.
P. R., na cele służby folwarcznej, i u-
siłowali samowolnie wydawać należną
ordynację”.

Ponieważ świadków obrony, jako już
raz przesłuchanych, nie dopuszczono do
zeznań — obrońca Zajewski, na podsta-
wie zeznań administratora, pisarza i

przodownika P. P., udowodnił, że ro-
botnicy, rozgoryczeni zwłoką wypłaty
zaległości, sięgających jeszcze roku
1932, spontanicznie usiłowali odebrać
swoje należności. Funkcjonariusze Zw.
byli czynnikiem ładu, gdyż dopiero po
daremnej próbie nakłonienia administra-
tora do wydawania dawno należnego
żyta, weszli z robotnikami do otwarte-
go śpichrza i sypali zboże do worków,
ale z powodu nieobecności przedstawi-
ciela administracji, nie dopuściliby, aby
choć jeden worek wyniesiono. Obrońca
wykazał również, że alarmowanie poli-
cji aresztowania i sprawa kryminalna
były wynikiem niedostatecznej równo-
wagi administratora.

Tajemnica zwłok w siemianowickim „bieda-szybie”

W związku z tajemnicą zwłok 23-let-
niej Rozalii Smykałówny z Welnowca
pod Katowicami, znalezionych przez
bezrobotnych na dnie głębokiego „bie-
da-szybu” pod Siemianowicami, wy-
chodzą na jaw nowe szczegóły:

Smykałównę widziano po raz ostatni
w dniu 1 lipca ub. r. na Rynku w Kato-
wicach, gdzie miała się spotkać ze swo-
im narzeczonym 26-letnim Rudolfem
Hartmanem. Potem wszelki ślad o niej

zaginięła i mimo wysiłków zrozpaczonej
rodziny nie zdołano jej odnaleźć wów-
czas.

Ponieważ Smykałówna znajdowała się
w odmiennym stanie, policja siemiano-
wicka powzięła podejrzenie, że padła
ona ofiarą morderstwa, dokonanego
przez Hartmanna, który w ten sposób
chciał uniknąć odpowiedzialności. Hart-
manna aresztowano.

Już dziś o godz. 15

odbędzie się na boisku Skry mecz

R. K. S. W. Hajduki — Skra

W niedzielę o g. 14. 30 odbędzie się na Polonji mecz z Polonią

WIADOMOŚCI SPORTOWE

R. K. S. Wielkie Hajduki w Warszawie

Dziś i jutro rozegrane zostaną w
Warszawie dwa sensacyjne mecze po-
między mistrzem rob. Polski Pdn. R.
K. S. W. Hajduki, a „Skra” i ligową
„Polonią”.

Składy drużyn warszawskich przed-
stawiają się następująco:

R.K.S. „Skra” na mecz dzisiejszy o
godz. 15-ej na własnym boisku wysta-
wi drużynę następującą: bramkarz —
Zbroja, obrońca: Herman, Smosarski, po-

moc: Masikowski, Janusz, Więckowski
Z., napad: Rusek, Grymaszewski, Ka-
łuski, Smosarski II, Kwiatkowski, zapa-
sowi: Kubera, Chwast, Rozalski II, Ma-
jorek.

O godz. 13-ej przedmecz: Makabi —
Sarmata.

Ligowa Polonia w meczu niedzielnym
z R.K.S. „Hajduki Wielkie” (ślask) wy-
stawi następujący skład: bramka: Kor-
niejewski, rezerwa Laskowski, obrońca:

Bulanow, Bojarski, pomoc: Pigłowski,
Szczerpianiak, Odrowąż, napad: Bie-
drzycki, Seichter, Zańko, Zgliński, Puch-
niarz.

Spotkanie poprzedzi przedmecz o
godz. 12.30 Czarni — Bar Kochba.

Wszystkich sportowców zapraszamy
na powyższe imprezy w sobotę na boi-
sko „Skry”, Okopowa 43 — 47, i w nie-
dzielę na boisko Polonji, ul. Konwiktors-
ka.

ROBOTNICZA AKADEMJA SPORTOWA

Pierwszy Robotniczy Ośrodek Wych.
Fiz. i ZRSS organizują jutro w sali tea-
tru Ateneum (Czerwonego Krzyża 20)
Robotniczą Akademię Sportową, która
ma na celu poznanie jaknajszerszych
mas z dorobkiem sportu robotniczego.

Ciekawe popisy plastyki, gimnastyki,
boks, L. atletyki i ciężkiej atletyki zło-
żą się na program bardzo urozmaicony.

MECZ BOKSERSKI SKRA — YMCA.

W niedzielę o godz. 11.30, w lokalu
RKS. „Skra” odbędzie się ciekawy
mecz bokserski YMCA. — Skra. Wal-
czy ośmiem par. Ogólne zainteresowanie

budzi rewanżowe spotkanie Ożarek —
Głowacki.

Z WYDZIAŁU SANITARNEGO
W. R. S. K. O.

Dnia 13-go b. m., t. j. w wtorek o
godz. 19.15 odbędzie się zebranie Sekcji
Sanitarzów. Sprawy organizacyjne,
oraz odczyt.

Obecność wszystkich sanitarzów
obowiązkowa.

PIERWSZY MECZ DRUKARZA.

Jutro o godz. 12 odbędzie się na boi-
sku Legii mecz piłkarski pomiędzy PZL
a Drukarzem.

**MECZ BOKSERSKI POLONIA —
GWIAZDA.**

Jutro o godz. 12 w poł. (sala „Nowo-

ści”) odbędzie się mecz bokserski po-
między KS. Polonia i RKS Gwiazda.

Na ciekawy program imprezy złoży
się ośmiem walk, z których na plan pierw-
szy wysuwają się spotkania: Kazimier-
ski — Rothele, Małeckie — Cukierni,
Pasturczak — Kenigswein, Fabisiak —
Rozenberg i inne.

**BOKSERSKA REPREZENTACJA
WARSZAWY.**

Warszawski Okr. Związek Bokserski
ustalił już definitywny skład reprezenta-
cji stolicy na mecz z Łodzią, który od-
będzie się w Łodzi 18 b. m.

Skład przedstawia się następująco w
wagach od muszej do półciężkiej:

Rotholz (Gw.), Kazimierski (Pol.),
Forlański (Warsz.), Bakowski (Skoda),
Seweryniak (Skoda), Karpiński (CWS),
Antczak (Skoda).

Rezerwa: Birenbaum (Mak.), Małeckie
(Pol.), Neustadt (Mak.), Pasturczak
(Pol.), Wrzosek (Warsz.), Ożarek
(YMCA), Doroba (Legia).

Zamiast wagi ciężkiej proponuje War-
szawa rozegranie drugiej walki w wadze
lekkiej, do której byłby wystawiony
Neustadt. Gdyby Łódź na tę propozycję
nie zgodziła się, Warszawa wystawi
prawdopodobnie Stibbego do wagi cięż-
kiej.

**POLSCY HOKEISCI NIE JADĄ
DO PRAGI.**

Wczoraj do zarządu Pol. Zw. Hokeja
Łódzkiego nadeszła depesza od Czes-
kiego Zw. Hokejowego, rezygnująca z
przyjazdu na dzień dzisiejszy i niedzieli
polskiej reprezentacji hokejowej do Pra-
gi. Mecz nie dojdzie więc już do skutku
w sezonie bież. Natomiast w toku są
pertraktacje co do wyjazdu polskich
hokeistów do Berlina na mecz, który
ma być rozegrany z okazji zamknięcia
sztucznego toru lodowego w Berlinie.

Co usłyszymy w radio?

SOBOTA.

7.00 Sygnał czasu. 7.05 Gimnastyka. 7.25
Muzyka z płyt. 7.35 Dziennik poranny.
7.40 Muzyka z płyt. 7.55 Chwilka gospo-
darstwa domowego. 8.00 Program. 11.40
Przegląd Prasy. 11.50 Repertuar. 11.57.
Sygnał czasu. 12.05 Koncert zespołu salo-
nowego. 12.30 Wiadomości meteorologiczne.
12.36 Koncert. 12.55 Dziennik południowy.
13.25 Wiadomości o eksporcie. 15.30 Wi-
adomości gospodarcze. 15.40 Piosenki z
płyt. 15.55 Chwilka lotnicza. 16.00 Audy-
cja dla chorych. 16.40 Lekcja języka fran-
cuskiego. 16.55 Koncert. 17.50 Przegląd
prasy rolniczej. 18.00 Reportaż. 18.20 Mu-
zyka lekka. 19.00 Program. 19.05 Rozma-
itości. 19.25 Kwadrans literacki. 19.40.
Wiadomości sportowe. 19.47 Dziennik wie-
czorny. 20.00 „Myśli wybrane”. 20.02 Kon-
cert. 21.00 Skrzynka pocztowa techniczna.
21.20 Koncert Chopinowski. 22.00 Przerwa.
22.05 Muzyka z płyt. 23.00 Wiadomości dla
komunikacji lotniczej. 23.05 Muzyka ta-
neczna.

NIEDZIELA.

9.00 Sygnał czasu. 9.05 Gimnastyka. 9.25
Muzyka z płyt. 9.35 Dziennik poranny.
9.40 Muzyka z płyt. 9.55 Chwilka gospo-
darstwa domowego. 10.00 Muzyka z płyt.
10.30 Transmisja nabożeństwa z Warszawy.
11.57 Sygnał czasu i Hejnał. 12.05.
Program. 12.10 Wiadomości meteorologicz-
ne. 12.15 Poranek muzyczny. 14.00 Poga-
danka pszczelarska. 14.15 Przegląd rynków.
14.30 Muzyka lekka. 15.00 Gawęda. 15.20.
Koncert. 16.00 Słuchowisko. 16.30 Kwa-
drans słynnych artystów z płyt. 16.45.
Kwadrans literacki. 17.00 „Dziecko a al-
kohol”. 17.15 Koncert. 18.00 Słuchowisko.
18.40 „Po jednej piosence” z płyt. 19.00.
Program. 19.05 Rozmaitości. 19.30 Radio-
tygodnik dla młodzieży. 19.45 Przegląd tea-
tralny. 19.50 „Myśli wybrane”. 19.52 Kon-
cert wieczorny. 20.50 Dziennik wieczorny.
21.00 Feljton. 21.15 „Na wesołej łwows-
kiej fali”. 22.15 Młodzieżowe sportowe.
22.25 Muzyka taneczna. 23.00 Wiadomości
meteor. 23.05 Muzyka taneczna.

Zamachy samobójcze

18-letnia Stanisława Kalinowska, robotnica, otrula się nadmanganianem potasu w bramie domu Żelazna 67.

21-letnia Irena Krupulówna, służąca, w zamiarze samobójczym zadała sobie nożykiem od maszyny do golenia 3 rany cięte lewego przedramienia.

31-letnia Franciszka Pochylska, przy mężu (Boryszewska 8), targnęła się na życie, otruszyła się kwasem octowym i ługiem. Desperatkę w stanie ciężkim przewiozło Pogotowie do szpitala Dz. Jezus, gdzie życie zakończyła.

Wczorajsze wypadki

POŻAR

Wczoraj rano od iskry z lokomobili zapalił się dach, kryty papą, na parterowym murywanym budynku przy ul. Geszej 30, mieszczącym wytwórnię posadek drzewnych. Przed przybyciem straży, na ratunek rzucili się robotnicy, którzy posilkując się gaśnicami, pożar wkrótce ugasił.

NAPAD NA PRZECHODNIA

Na rogu ul. Pańskiej i Komitetowej jakiś opryszek uderzył pięścią i ranił w głowę 63-l. Nusyna Hepnera, krawca. Uderzenie było tak silne, że starzec zachwiał się i upadł. Napastnik zbiegł.

Przejechanie przez wóz.

PRZEJECHANIE PRZEWÓZ

Na rogu ul. Muranowskiej i Zamenhofa wóz przejechał 33-l. Abrama Potasza, handlarza. Doznał on poranienia prawej ręki.

FATALNE UPADKI

W gmachu miejskiej szkoły powszechnej (Grójecka 93) upadła uczennica 13-l. Halina Rybarczykówna, która złamała obie kości lewego przedramienia.

60-l. Paulina Nowakowska (Łucka 34) upadła na podwórzu tegoż domu i złamała lewą nogę.

WYBUCH I POPARZENIE

23-l. Jan Bania, robotnik (Miła 41), w czasie pracy przy ul. Leszno 18, spowodował wybuch benzyny, doznając poparzenia obu rąk.

STAN POGODY

POCHMURNO

Zachmurzenie zmienne, miejscami drobne przelotne opady. Temperatura bez większych zmian. Umiarkowane, chwilami porzywiste wiatry z kierunków zachodnich.

Z głodu

W ogrodzie Saskim, w bocznej alei, zasłabła i straciła przytomność 40-letnia Zofia Klepacka, bez zajęcia (Czerniakowska 147). Lekarz Pogotowia stwierdził, że przyczyną zasłabnięcia było wycieńczenie z głodu. Po udzieleniu pomocy, nieszczęśliwą przewieziono do szpitala Dz. Jezus.

Wśród nowych książek

„Rodzeństwo z Neapolu“*)

Powieść ta różni się od innych tego rodzaju utworów swoją wyjątkową żywiołowością w zachwyceniu o powszednie zdarzenia codziennego życia. Jest ona istotnie wzruszająca apoteozą braterskiej miłości, pełnej głębokiego liryzmu.

Don Domenico Pascarello, zamożny bankier w Neapolu, posiada sześciorgo dzieci, których różnorodne charaktery stanowią niejako tło dla prowadzenia „hodowli dusz i umysłów” w kierunku już z góry przez nieubłagane despotyczne papę, oznaczonym.

Starorzynska samowystarczalność Domenica, kultuwającego z zaciekłym fanatyzmem w swych dzieciach najczystsza, według niego, formę dobra, stanowi w rezultacie jedynie podłoże do walki między dobrowolnym poniżeniem godności ludzkiej, a dążeniem do indywidualnej wolności.

Życie codzienne, zamknięte w dotkliwie ciasnych ramach dławiącego despotyzmu, hamującego impet i potrzebę wyższości się młodości — prześwieśla jedynie solidarną miłość rodzinnej, stanowiącej jedyny puklerz przeciw poiskom ojcowskiej, chwilami nawskroś chorobliwej tyranii.

Niszczący przymus konserwatywnej moralności nie pozwala zrazu don Domenicowi dojrzeć rzeczywistych wartości swoich dzieci.

Upór zacietęgo w swych postanowieniach ojca załamuje się dopiero w chwili, w której Pascarello, padając ofiarą swego nieuczciwego sekretarza zostaje na zasadzie domniemanych nadużyć kasowych, nagle aresztowany. Wówczas córka jego, Gracja, zbudzona już nieprzepartym urokiem życia do mocnego, wolnego istnienia, śmiałym krokiem ratuje ojca i całą swoją rodzinę.

Dumny, pełen głęboko wkorzenionych namiętnych tradycji, Pascarello, zrazu bardzo niechętnie godzi się na przyjęcie tej uczciwej ofiary córki, wreszcie zupełnie pokonany i wzruszony, ulega, poczynając po raz pierwszy może szukać instynktownie tego, co przez całe życie było mu tak bardzo obce — serca dziecka.

Piękny, pełen barw i bogactwa odcienn językowych przekład Staffa jest cenną oprawą tej interesującej powieści.

*) Franciszek Werfel: „Rodzeństwo z Neapolu”. Przełożył L. Staff. Nakł. Polskiego Tow. Przyjaciół Książki.

Ze stolicy

w kilku słowach

SADZENIE DRZEW NA ŻOLIBORZU. W kwietniu projektowane jest posadzenie większej ilości drzew w obrębie Żoliborza i Marymontu. Mianowicie posadzone będą lipy, akacje, klony, jesiony i kasztanowce na ul. Krasieńskiego, Al. Wojska Polskiego, pl. Inwalidów, Królikowskiego, Mickiewicza, Potockiej, gen. Zajacka, Rokitej i innych, w liczbie kilkuset.

10-GODZINNY DZIEŃ PRACY W SZPITALACH. Począwszy od 1 kwietnia r. b., w wydziale szpitalnictwa zarządu miejskiego ma być wprowadzony 10-godzinny dzień pracy, a w innych wydziałach 48-godzinny tydzień pracy, zamiast dotychczasowego 46-godzinnego. Związki zawodowe pracowników miejskich zainicjowały zwołanie komisji porozumiewawczej wszystkich związków zawodowych pracowników miejskich w celu naradzenia się nad sytuacją. Konferencja ta ma odbyć się dziś.

POZIOM WODY NA WISŁE. Dotąd najwyższy poziom wody w Wiśle w obrębie Warszawy wynosił 3,26 m. i przypadek na 5 b. m. Od tego dnia poziom zaczął opadać i 8 b. m. wynosił już tylko 2,71 m. Oczekiwany jest dalszy spadek wody, albowiem woda z góry rzeki spływała. Wyjątkowo w r. b. żadne niebezpieczeństwo Warszawie, z tytułu ewentualnego wystąpienia wody z brzegów, nie groziło, gdyż lody spłynęły stopniowo.

TEGOROCZNY POBÓR. Przygotowania do tegorocznego poboru ur. w 1913 r. są już ukończone. W najbliższych dniach nastąpi podpisywanie przez prezydenta miasta list poborowych. W r. b. urzędować będą cztery komisje poborowe w dawnym lokalu przy ul. Stalowej 73. Pobór rozpocznie się w pierwszych dniach maja i potrwa do końca czerwca.

LISTY DO RADNYCH MIEJSKICH. Prezydent miasta, p. Zyndram Kościakowski, wystosował wczoraj do radnych listy z zawiadomieniem o rozwiązaniu rady miejskiej i zarządzie miejskiego z dniem 3 b. m. Do listów tych załączony jest odpis rozporządzenia rady ministrów z dn. 2 b. m. wraz z motywami.

ZWINIĘCIE ODDZIAŁÓW DLA CHOROBYCH NA TYFUS. Z powodu wygaśnięcia epidemii duru brzuszowego w Warszawie, wydział szpitalnictwa zarządu miejskiego zlikwidował obecnie otwarte czasowo trzy, poza szpitalem św. Stanisława, dodatkowe oddziały dla tej kategorii chorych w szpitalach św. Łazarza i Starożytnych oraz przy ul. Karolkowej.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

WYCHOWANKA R.T.P.D. poszukuje miejsca do małych dzieci z szczytem. Oferuje pod „Pracowitą”.

B. WIEZIEN POLITYCZNY, niepokorający zaopatrzenia, ślusarz z zawodu, od dłuższego czasu bez pracy, mający na utrzymaniu dwoje dzieci, znajdujący się w skrajnej nędzy, poszukuje pracy lub jakiegokolwiek pomocy doraźnej. Łaskawe zgłoszenia do adm. „Robotnika” dla „b. więźnia politycznego”.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś i codziennie komedia w 3-ach aktach 18 obrazach p. t. „12 krzesel” w reżyserji Wyrzykowskiego z udziałem całego zespołu.

Teatr ATENEUM
Dziś
perła humoru sowieckiego
„Dwanaście krzesel”
ILFA i PIETROWA

Z OPERY. Dziś w operze „Rigoletto” odbędzie się występ gościnny świetnego barytona sceny jugosłowiańskiej i czechosłowackiej Sillicha. O g. 3 pop. odegrana będzie piękna opera Montuski „Verbun Nobile”. Widownia uzupełni efektowny balet „Na kwaterze”.

TEATR NARODOWY. Dziś wraca na afisz „Marja Stuart” z Malicką, Pancewiczową i Leszczyńskim.

TEATR NOWY. Codziennie komedia Marjana Maszyńskiego „Tak a nie inaczej”.

TEATR LETNI. Dziś premiera najnowszej wesołej komedji Verneuil’a „Szkoła podatków” z Fertnerem, Lindorówną, Wesolowskim, Kurnakowiczem, Jarkowską, Indyzińskim, Ziemińskim.

Jutro o godz. 4 pop. (ceny niższe) „Pieniąż nie jest wszystkim”.

TEATR POLSKI. Codziennie komedia Szekspira „Kupiec wenecki”.

W niedzielę o g. 3.30 pp. po cenach znizowanych sztuka J. Tępy „Fraulein Doktor”.

TEATR MĄŁY. Dziś komedia angielska Ch. Bennetta p. t. „Milionowy interes” z M. Przybyłko-Potocką w roli głównej.

Jutro o godz. 4 pop. po cenach znizowanych po raz ostatni w tym sezonie ukaże się komedia M. Pawlikowskiej - Jasnorzewskiej „Zalotnicy niebiescy”.

TEATR „NOWA KOMEDIA”. Codziennie komedia Słonimskiego p. t. „Rodzina” z Jaraczem i Modzelewską.

Jutro o godz. 4 pop. teatr grać będzie po raz 93 znakomitą komedję Marjana Hemara „Firma” po cenach znizowanych.

TEATR KAMERALNY. Codziennie „W małym domku” Tadeusza Rittnera, w nowym opracowaniu scenicznym teatru Kameralnego.

Z Wczorajszej giełdy

Dolar 5.28.
Berlin 210.40, Belgja 123.65, Holandia 357.30, Kopenhaga 120.60, Londyn 26.96, Paryż 34.94, Praga 22.00, Szwajcaria 171.45, Włochy 45.60.

Z licytacji od 35 zł. Garnitury i palta

40 zł. z licytacji, garnitury marynarkowe. Palta jesienne, zimowe, smokingi. Nowolipie 21-12. 103

Tanio mydło okien, froterowanie, cyklino-

wanie podłóg, odświeżanie sufitów, ścian, pranie firanek chemicznie i naprawa takowych. Hoża 11, 870-34. Bartuzi. 167

Złoty Tygodniowo Żyrandole lampy nocne

żelazka, czajniki elektryczne Radiodobroćniki

patefony, wyżymaczki, także dolarówki. Marszałkowska 81-34. tel. 9-41-36. 84

Z licytacji lombardowej garnitury, płaszcze męskie i damskie okazjynie. Bielańska 19 m. 3.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Ponieważ pożar uniemożliwił wszelkie sposoby komunikacji, Duhamel popędził osobiście na ulicę św. Jakóba, a w pamiętnikach swoich usprawiedliwia okazaną wówczas odwagę tem, że życie nie przedstawiało już dla niego żadnej wartości, gdyż w oszalałym świecie musiałoby upłynąć wiele lat, zanim mógłby on kontynuować swoje badania astronomiczne tajemnic czasu. Kiedy błagał madame Abazar, aby ta uciekła do Moskwy, a conajmniej schroniła się na okręt Knuta Helgara, madame Abazar odpowiedziała, że jest bardzo zadowolona z tego, co się stało i co się ma stać — i że dobrowolnie nie zgodziłaby się na żadną zmianę biegu wypadków.

Z pośród jej służby tylko Obab nie opuścił ogromnego domu. Wydała mu polecenie, aby nie tracił czasu wprowadzając pana Duhamela ukrytym wyjściem w tyle. Gwar tłumu zbliżał się coraz bardziej. Duhamel zaczął ją błagać, ażeby zabiła się raczej, niżby miała zostać wydana na pastwę rozżalonego tłumu, po którym można się było spodziewać wszelkich okropności. W odpowiedzi na to zapytała z prawdziwym zainteresowaniem, w którym nie mógł dostrzec ani śladu afektacji, czy w jego opinii ludzie ci są dostatecznie przedsiębiorczy, aby zgwałcić ją przed zabiciem. Caspar Duhamel powiedział:

— Czy nie lęka się pani wcale śmierci? I to takiej śmierci?

Spojrzała na niego w zamyśleniu swemi szaremi oczami i rzekła:

108

mi i rzekła:

— Czy nie może pan tego zrozumieć, Duhamel? Pan, który poświęcił życie badaniu trwałości i ciągłego istnienia czasu: przeszłości, teraźniejszości i przyszłości?

Duhamel stwierdza, że kiedy odchodził podniosła rękę ku ramięczku, jakgdyby chciał spuścić z siebie suknie — i że słaby i zaabsorbowany uśmiech, jaki ukazał się wówczas dokoła jej ust, przypominał mu żywo uśmiech, z jakim ongiś przygotowywała się do jego uścisków.

ROZDZIAŁ XVII

Łatwowierność Hemingway'a

Gdy późno tego popołudnia, w czwartek, 28 lipca, nadeszły wiadomości o porażce Francuzów nad Ingolstadt, pan Craddock otrzymał pilne wezwanie, aby przyjechać zobaczyć się z Hemingway'em w jego domu w pobliżu Hurlingham. Ale pan Craddock był rzeczywiście niestęchający zajęty. Aleksander Cecil, prezydent, był chorowitym człowiekiem i, niestety, nie mógł zapewnić w tym momencie Radzie, ani swemu krajowi prawdziwie zdecydowanego kierownictwa. Wobec tego Stanley, przewodniczący Rady, skwapliwie korzystał z długoletniego doświadczenia byłego prezydenta.

Pan Craddock miał cały czas wypełniony daniem rad.

Wobec tego, że cała Europa znajdowała się w płomieniach i wszystkie linie komunikacyjne były nieczynne — Anglia robiła wrażenie człowieka, który spoczywa, pograżony w niespokojnym śnie, przy drodze, pełnej wrzasków i awantur. Niebo nad Londynem pozbawione było wielkich pasażerskich i transportowych okrętów. Od czasu do czasu ekspresy i „Czarne Lotniki”, które zazwyczaj musiały omijać strefę londyńską — teraz przecinały powietrze obok zielonych i czerwonych omnibusów, odbywa-

jących swoją spokojną wieczorną wędrówkę tam i z powrotem między Londynem a wielkimi miastami w Północnej i Środkowej Anglii.

Zrozumiałem było samo przez się, że londyńskie Drogi Powietrzne ofiarują rządowi posiadane przez siebie środki — i że zmobilizują wszystkie pasażerskie okręty i ekspresy. Stanley, mniejszy historyk od kanclerza Bacha w Berlinie, wolał skorzystać z tej politycznej oferty, aniżeli zajmować siłą własność Dróg Powietrznych w Anglii. P. Craddock posłał właśnie zawiadomienie Hemingway'owi, że postara się przyjechać tak szybko, jak tylko będzie mógł, gdy nadeszła wiadomość o dzikiej zemście paryskiego tłumu na osobach Tour Laval'a i madame Abazar. Zrezygnowany i ostrożny charakter angielski powstrzymywał dotychczas ludność tego kraju od wybuchów namiętności, spowodowanych finansowymi stratami. Poza to, niemniej od swoich przywódców, ludność Anglii przerażona była i przetręta grozą wobec tak szybkiego rozwoju katastrofalnych wypadków. Porażka policji Dróg Powietrznych, pod wodzą bohatera Nuramai, spalanie Genewy, lot francuskich hord na Niemcy — wszystko to budziło zarówno grozę jak i wstręt w spokojnych i zrównoważonych wyścigach Nawet, gdy stało się wiadomem, że admirał von Zeitz wyparł Francuzów z Bawarii, nie było powodu do odczucia ulgi, gdyż wiadano, że zdziśiatkowana policja nie potrafi powstrzymać niewyczerpanego pędu kontynentalnego nacjonalizmu. Z największą niechęcią Anglii zdali sobie sprawę, że tylko cud mógłby ich teraz uchronić przed wzięciem udziału w wojnie światowej. Wobec tego od przywódców swoich żądali dokonania tego cudu, a przywódcy przyrzekali im to solennie, zapewniając przytem, że wojna światowa w tem stadium cywilizacji jest poprostu nie do pomyslenia.

(D. c. n.)

Drukarnia Robotnik

przyjmuje wszelkie roboty

wchodzące w zakres drukarstwa

Wykonanie staranne i punktualne

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.

Odbita w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Wawerska 7.